

1
2019

**VUODEN
KISSAT
2018**

**Haasteiden
kautta
voittoon**

**Päivä
*näyttelyssä***

HALLITUSESITTELY

KIILTO
PRO

Hyvinvointia puhtaudesta

Suomalainen Kiilto tarjoaa tuotteet ja ratkaisut turvalliseen ja tehokkaaseen hygieniaan.

Kiilto Odor Stop on biologinen hajunpoistaja, joka poistaa hajuja kestävästi mikrobien avulla. Tuote on turvallinen ihmisille, eläimille ja ympäristölle ja toimii erinomaisesti esimerkiksi kissojen hiekkalaatikoiden puhdistuksessa.

www.kiilto.com

Satakissa-lehden toimituskunta
satakissa.lehti@gmail.com

Silja Laiho, Riikka Virtanen,
Elina Peltonen, Pia Vainionpää

Päätoimittaja Jonna Sivonen
judges.satakissa@gmail.com

Taitto: Katri Turto
Paino: Plusprint, Ulvila

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

2/19 kesäkuussa, materiaali30.4.
3/19 syyskuussa, materiaali31.7.
4/19 joulukuussa, materiaali 31.10.

Lehtimainokset:

- * kokosivu, värillinen 160 €/vuosi, 40 €/lehti
- * kokosivu, mustavalkoinen 120 €/vuosi
- * ½ sivu, värillinen 100 €/vuosi
- * ½ sivu, mustavalkoinen 75 €/vuosi, 25 €/lehti
- * ¼ sivu, 15 €/kerta
- * Jäsenille 50 % alennus ei-kaupallisista mainoksista

Aineisto: satakissa.lehti@gmail.com

- Kaipaamme lehteen uusia juttuja ja kuvia. Kaikki pienetkin jutut ovat tervetulleita.
- Tekstit sähköpostitse esim. doc-tiedostona, kuvat jpg-tiedostoina mahdollisimman suurella resoluutiolla (>300dpi) erillisinä tiedostoina (ei upotettuna tekstitiedostoon). Huomaathan, että nettisivuilta otetut kuvat ovat usein pienennettyjä, eivätkä välttämättä painokelpoisia. Suosimme siis itse otettuja kuvia.
- Ilmoitukset ensisijaisesti painokelpoisina pdf-tiedostoina, joihin on upotettu fontit.

Satakissa su 7. ja 8. näyttelyiden Best Of Best kissa tuomari Jurgita Gustaitien syleilyssä

Kansikuva

NW FI*Moossegrove Romeo JR JW "Ramses"
EMS: OCI b 24
Omistajat: Eija Välipiirtti ja Marjo Mäkinen
Kasvattajat: Sari Jääskeläinen ja Ida-Liina Vainio
Kuva: Tessa

Pääkirjoituss.4

Hallitusesittely s.6-9

Lehtiryhmäs.9-10

Kun kaikki ei mene
niin kuin toivoisi s.10

Vuoden kissapisteet..... s.14

Kevät Sisältö 1 | 2019

Kategorian I parhaats. 15-16

Kategorian II parhaats.17-20

Kategorian III parhaats.21

Kategorian IV parhaat..... s.22-25

Kotikissas.26

Näyttelypäiväs.28

Valmistuneets.31

Monoviikkojen Kissojen Yös.32

HALLITUS 2019 satakissa.hallitus@gmail.com

**Varapuheenjohtaja, näyttelypäällikkö,
tuomariemäntä, näyttelysihteeri,
Satakissa-lehden päätoimittaja ja
ulkomaanilmoittautumiset**
Jonna Sivonen
judges.satakissa@gmail.com

**Sihteeri, näyttelysihteeri ja
materiaalivastaava**
Piia Anolin-Niemi
satakissa.sihteeri@gmail.com

Rahastonhoitaja ja jäsenisihteeri
Marjo Klankki
satakissa.rahat@gmail.com

Koulutusvastaava
Juha Roos
juha1roos@gmail.com

**Hyvinvointivastaava,
materiaalivastaava
ja vuoden kissakilpailu**
Sari Valtanen
sari.valtanen1@gmail.com

Pentuneuvoja
Elina Peltonen
halden.coon@dnainternet.net

Materiaalivastaava
Pia Vainionpää
piakrista.vainionpaa@gmail.com

Hallituksen ulkopuolelta
Webmaster
Ali Lindfors
satakissaweb@gmail.com

Pääkirjoitus

Sinulla on käsissäsi täysin uudenlainen Satakissa ry:n julkaisu. Lehti koki vuodenvaihteessa merkittävän muodonmuutoksen. Rotuyhdistyksen lehdessä päätoimittajana toimiessani koin hyvin tärkeäksi, että lehti on A4 kokoinen, täysväriäinen ja siinä on kunnolla sisältöä. Saman ajatuksen kanssa lähdin päätoimittaja roolissa Satakissa-lehteä tekemään ja onnekseni hallitus kannatti lehden ulkomuodon muuttamista. Lehti on kuitenkin se näkyvin osa suurimmalle osalle jäsenistöä, joten mielestäni yhdistyksen pitää panostaa siihen ja sen sisältöön. Itse toivon jäsenistön osallistuvan paljon lehden tekoon. Mielelläni näkisin lehdessä jäsenistön kirjoituksia, kuvia, kokemuksia, pentuesuunnitelmia, rekisteröintejä, valmistumisia, kissojen tuonteja, terveisiä, omien kissojen esittelyjä, mitä kissa-asiaa vaan mieleesi juolahtaa ja se on Suomen lakien mukaan julkaistavissa. Jäsenistön tekemällä lehdellä saadaan lehti näyttämään juuri siltä kuin se halutaan oikeasti näyttävän. Toivon, että kerrotte minulle, mitä haluatte lehden teille tarjoavan. Lisäksi toivon, että saisin jäsenistöltä kirjoituksia ja kuvia eläinsuojelutyöstä. Oletko vapaaehtoisena tai muuten mukana toiminnassa? Käytkö kissatalossa avustamassa? Haluaisitko kirjoittaa aiheesta lehden?

Satakissa järjesti helmikuussa onnistuneesti historiansa neljännen näyttelyviikonlopun. Ilma ei ollut mitenkään näyttelylle suosiollinen, mutta lumisenhan Suomen talven kuuluu ollakin. Yterin Virkistysshotelli palveli taas kivasti näytteilleasettajia tunnelmallisella ilmapii-
rillään. Näyttelymme oli kaksi kertaa suurempi kuin koskaan aikaisemmin. Meillä oli 12 tuomaria + 1 tuomarioppilas ja lähes 800 arvostelua viikonlopun aikana. Se oli kova rutistus yhdistykseltä. Kaikkia Suomessa viime vuonna järjestettyjä näyttelyjä verraten, olisi tämä näyttely ollut yksi suurimpia. Vain muutama yhdistys järjesti isommat näyttelyt.

Palkitsimme kevätnäyttelymme yhteydessä Satakissan Vuoden Kissat 2018 ja nyt pääsemme tutustumaan heihin myös tässä lehdessä kuvan ja pienen tarinan kera. Kevätinäyttelymme ja vuoden kissojen tarinat

vievät ison osan tästä vuoden ensimmäisestä lehdestä. Ei kannata silti pelästyä. Lehti ei tule olemaan jatkossa näyttelypainotteinen, vaan vaalin monipuolisuutta. Vain murto-osa jäsenistämme harrastaa näyttelyä, joten olisi enemmän kuin tylsää täyttää lehti vain pelkillä näyttelyasioilla. Siksi toistan pyyntöni, että ilmoittaisitte minulle, mitä kaikkea lehdeltä odotatte. Mahdollisuuksien mukaan lehtiryhmämme pyrkii ne toteuttamaan.

Lehdessämme on ensimmäistä kertaa "Kun kaikki ei mene niin kuin toivoisi"-kirjoitus. Teksti on hyvä aloitus sarjalle, jossa käsittelemme kaikkea mahdollista kissamaailmaan liittyen ja vähän kissamaailman ulkopuoliseen maailmaan. Kyllä, sellaista on myös hyvä olla jokaisella. Sarjassa ihmiset saavat kertoa kissa-asioita ja -tapahtumia, jotka eivät ole menneet suunnitelmien mukaan. Osa jutuista on suoraan nimellä kirjoitettuja, osa on tehty haastattelun pohjalta. Ihmiset saavat säilyttää anonymiteettiänsä niin halutessaan. Kaiken tällaisen lehteen tulevan aiheiston saa toimittaa minulle yksityisesti judges.satakissa@gmail.com.

Tahdon tähän loppuun muistuttaa kaikille kahden vuoden takaisesta Suomen Kissaliiton julistuksesta, jossa liitto ilmoitti yksiselitteisesti irtisanoutuvansa kaikenlaisesta eläinten kaltoin kohtelusta. Suomen Kissaliitto ei hyväksy eläimiin kohdistuvaa kaltoin kohtelua, heitteillejättöä tai muuta eläimeen kohdistuvaa haittaa. Suomen Kissaliitolla on nollatoleranssi kaikissa eläimiin kohdistuvissa rikoksissa.

Tämä on aina hyvin ajankohtainen aihe ja se on hyvä pitää aktiivisesti esillä.

Eläinten kanssa tulee toimia oikein kunnioittaen länsimaaisen etiikan ja moraalien linjaamaan tapaa ja käsitystä. Itselleni eläinsuojelutyö on hyvin lähellä sydäntäni. Luin vuosia sitten erään hienon ihmisen kirjoituksen aiheeseen liittyen ja se jäi minulle mieleen. Se kosketi minua lu-
kiessani sitä ensimmäistä kertaa ja se koskettaa edelleen. Tahdon jakaa sen teille kaikille: "Minä vastustan eläinräkkinästä sen kaikissa muodoissaan; oli sitten kyse väkivallasta, laiminlyönnistä tai ajattelemattomuudesta. Kukaan ei voi tänä päivänä vedota siihen, ettei tiennyt tai kyennyt parempaan. Tietoa saa, kun sitä hakee. Apua löytää, jos haluaa." Tähän kirjoitukseen nitoutuu kaikki oleellinen.

Kiittäen ja kumartaen hyvää kevään jatkoa toivottaa,

Jonna, päätoimittajanne

KEVÄTKOKOUS

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN KEVÄTKOKOUS

Aika: keskiviikko 15.5.2019 klo 18:00

Paikka: Viikkarin Valkama, Juhana Herttuankatu 17, Ailav /Saarelma, Pori

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja tarvittaessa kaksi äänenlaskijaa
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
5. Esitetään vuosikertomus, tilinpäätös ja toiminnantarkastajan lausunto
6. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille vastuuvollisille
7. Valitaan puheenjohtaja ja yksi hallituksen jäsen eronneiden tilalle
8. Kokouksen päättäminen

Tervetuloa!

Satakissa ry järjestää jäsenilleen jäsenillan jokaisen kuun 15. päivänä kello 18–21 Ravintola Amadon kabinetissa. Jäsenilloissa voi halutessaan ruokailla keskustelun lomassa omakustanteisesti. Jäsenilloissa keskustellaan mukavassa hengessä ajankohtaisista kissa-asioista. Uudet jäsenet ja jäseneksi liittymistä harkitsevat henkilöt ovat lämpimästi tervetulleita mukaan! Jäsenilloja on järjestetty säännöllisesti v. 2018 alkaen ja osallistujia on ollut 3–6 hlö/kerta.

Jäsenillan pituus vaihtelee tunnista kahteen tai joskus jopa pidempään riippuen illan sisällöstä.

Jäsenillat löydät kotisivujen tapahtumakalenterista ja Satakissan fb ryhmästä. Niihin ei pääsääntöisesti tarvitse ilmoittautua etukäteen. Mikäli ennakkoilmoittautuminen jostain syystä tarvitaan, siitä ilmoitetaan erikseen.

Jäsenillat alkavat aina klo 18, ellei muuta ole ilmoitettu. Jos sinulla on ideoita jäsenillan aiheiksi ja/tai esittäjiksi, ota yhteyttä: satakissa.ilmo@gmail.com

www.satakissa.fi

SATAKISSAN
Jäsenillat
JOKA KUUKAUDEN
15
PÄIVÄ
Tervetuloa mukaan!

Tessa
PHOTOGRAPHY

Jonna Sivonen

**Varapuheenjohtaja
näyttelypäällikkö, tuomari-
emäntä, näyttelysihteeri,
Satakissa-lehden päätoimittaja
ja ulkomaan ilmoittautumiset**

Olen ollut Satakissassa useamman vuoden ja nähnyt kaikennäköistä tekemistä. Ihmisellä on aina toiveita paremmasta. Joskus sitä huomaa itse vaikuttavansa vastoin hyvää tarkoitustaan asioihin niin, että ne menevätkin paljon huonompaan suuntaan. Siitä luonnollisesti olen henkilökohtaisella tasolla hyvin pahoillani. Onneksi asioilla on tapana korjaantua ajan kanssa. Joskus se käy nopeammin, joskus hitaammin.

Olen Suomen Kissaliiton alainen kasvattaja, rotuinani itämaiset lyhytkarvat ja siamilaiset. Käyn aktiivisesti näyttelyissä ja tarkoitukseni on päästä aloittamaan tänä vuonna tuomariopinnot. Taivoitteissani siintää valmistuminen jonakin päivänä kaikkien rotujen tuomariksi. Vaikka käyn näyttelyissä, en ole kiihkoaktiivi. Mielestäni näyttelyt ovat vain pieni osa kissan kanssa yhdessä tekemisestä. Minut tekee surulliseksi ihmiset, jotka selvästi elävät vain kissansa näyttelymenestyksen kautta ja kissa on heille "esine", jonka kanssa he pääsevät itse loistamaan. Kissa on mielestäni perheenjäsen. En ole ikinä voinut sietää ajatusta, että "kissa on vain eläin". Usealle ihmiselle kissa on se

ainoa perheenjäsen, asia joka pitää elämänpäivän sykkinä.

Olen toiminut Satakissan ohella rotuyhdistyksemme hallituksessa ja ollut myös kyseisen yhdistyksen lehden päätoimittaja pari vuotta. Tänä vuonna toimin Satakissa-lehden päätoimittajana ja olen asiasta innoissani. Minulla on hieno lehtiimi tekemässä lehteä ja heidän kanssaan tästä vuodesta ei voi tulla muuta kuin upea! Oma mielenkiintoni ja intohimoni on kertoa ihmisille asiat niin kuin ne ovat, eikä harrastaa poliittista silmäkääntötemppeä. Puhun asioista niiden oikeilla nimillä. Suurin osa ihmisistä toivoo tällaista tiedonantoa. Allekirjoittamani kirjoitukseni nyt ja tulevaisuudessa kuvastavat minun omaa henkilökohtaista näkemystäni asioista, eivätkä ne edusta Satakissan kantaa.

Olin tänä keväänä Satakissan näyttelyissä tuomariemäntänä ja ensimmäistä kertaa näyttelypäällikön roolissa. Vastasin myös näyttelyiden sponsoreista, myyjistä ja mainoksista. Kehitin viime vuonna KnockOut Nomination arvostelu-järjestyksen ja sen toimivuudesta olen ollut hyvin ylpeä. Tuomarit ja näyttelyasettajat ovat pi-

täneet siitä ja sitä on käytetty myös ulkomailla. Kesän näyttelyissämme minut tullaan näkemään samoissa rooleissa kuin menneissä näyttelyissä mekin.

Pitkän synkän kauden jälkeen aurinko paistaa taas ja painaa pimeyden kaukaisuuteen. Se valaisee ympäristön kauneudellaan ja herättää kaiken uudelleen eloon. Luotsaan tällä hetkellä yhdistystä eteenpäin varapuheenjohtajan roolissa, kunnes kevätkokouksessa jäsenistömme valitsee meille uuden puheenjohtajan. Toivon, että jäsenet osallistuisivat aktiivisesti yhdistyksen toimintaan ja tekemiseen. Aktiivisia oikeasti tekeviä ihmisiä on yhdistyksissä aina liian vähän. Oli erittäin hienoa huomata, kun näyttelyn lähen-tyessä eräs Satakissan jäsen tarjoutui tulemaan assistentiksi. Hänellä ei ollut mitään kokemusta asiasta aiemmin, mutta hän lähti rohkein ja avoimin mielin mukaan toimintaan. Hänestä oli oikeasti iso apu. Hänen kaltaisiaan tarvitaan. Ei tarvitse osata ja hallita asioita valmiiksi, vaan uudet ihmiset perehdytetään mukaan toimintaan. Yhdistystoiminta on oikeanlaisessa seurassa oikeasti mukavaa ajanvietettä. Tervetuloa mukaan!

Sari Valtanen

**Hyvinvointivastaava
Materiaalivastaava
Vuoden Kissa-kilpailu**

Piia Anolin-Niemi

**Sihteeri
Näyttelysihteeri
Materiaalivastaava**

Hei ja hyvää kevään odotusta kaikille Satakissalaisille ja Satakissa-lehden lukijoille!

Olen kuulunut Satakissaan tammikuusta 2014 lähtien. Olen toiminut vuodesta 2016 asti Satakissan hallituksen sihteerinä ja jatkan toimessa edelleen. Sihteerin töiden lisäksi olen Omakissan pääkäyttäjää. Minuun voi ottaa yhteyttä missä tahansa kissoihin tai Satakissaan liittyvissä asioista. Mikäli en heti suoralta kädeltä pysty vastaamaan kysymyksiin, pyrin aina-kin etsimään niihin vastauksen tavalla tai toisella tai ohjaamaan kysymyksen sellaiselle henkilölle, joka osaa auttaa asian ratkaisemisessa.

Itselläni on seitsemän Siperiankissaa ja tällä hetkellä 8 pentua, joista seitsemän pentua lähtevät kohta uusiin koteihinsa. Kasvattajanimeni on FI*Jylhäkallion. Kasvatan perinteisiä Siperiankissoja pienimuotoisesti, ensimmäinen pentue syntyi juhannuspäivänä 2017 ja nyt viimeisin pentue syntyi 21.12.2018.

Ensimmäistä Siperiankissaa hankiessani minulla ei ollut tarkoitusta, että kävisin edes näyttelyissä kissani kanssa tai alkaisin kasvattaa kissoja. Kriteerini kissan suhteen olivat aivan muut seikat. Kissani rotu oli selvä, sen tuli olla Siperiankissa ja väri

olla keltainen, kuten itse asian ilmaisin ja sukupuolen tuli olla poika. Olin muutamiin kissaloihin yhteydessä ja kerroin itsestäni ja perheestäni kasvattajalle. Sain vastauksia, jos jonkinlaisia ja minua varmaan pidettiin kummallisena, kun halusin kissan, joka oli keltainen. Liedosta minulle vastasi eräs kasvattaja, että heille oli tulossa 2013 loka-marraskuun vaihteessa pentuja, samasta yhdistelmästä, joista oli edellinen pentue. Silloin yhdistelmästä syntyi 1 punainen poika, joka oli jäänyt kasvattajan luokseen asumaan. Tämä punainen siis vastasi mielikuvaani keltaisesta.

Tein tilauksen, että jos vaan yhdistelmästä tulee punainen poika, niin hän on sitten minun. Sain 4.11.2013 puhelimeeni kuvan emosta ja pennuista. Siinä oli kaunis rivi vastasyntyneitä kissanpoikasia ruokailemassa emon nisillä. Voin sanoa, ettei riemulla ollut rajaa kun näin, että siellä oli pieni punainen kissavauva kaikkien muiden seassa. Kaiken lisäksi tämä pieni punainen oli viimeinen joka syntyi. Työkaverini tulosti kahvivuoneen seinään kuvan tuosta onnellisesta perhetapahtumasta. Kävin katsomassa pentua muutamaa otteeseen ja olin aivan varma, että Jatsitytön Blaziken oli syntynyt juuri minua varten. Hänen kutsumanimensä muuttui kyllä melko pian Oliveriksi.

Vieraillessani Oliverin luona, puhuimme kasvattajan kanssa yleisellä tasolla kissanäyttelyistä. Kyseisestä keskustelustamme kiinnostukseni näyttelyjä kohtaan sitten vähän alkoi itämään. Olimme Oliverin kanssa ensimmäisen kerran huhtikuussa 2014 Turun kissanäyttelyssä. Siitä viikonlopusta alkoi meillä tämä näyttelyissä pyöriminen.

Tammikuussa 2015 meille ilmestyi seuraava siperialainen, ArcticWilds Goofy eli tutummin Hessu. Hessu on väriltään punahopea valkoisella. Pojilla on eroa kuin yöllä ja päivällä, mutta tulevat erittäin hyvin toimeen keskenään.

Olin jo jonkin aikaan halunnut tyttökissan meille ja etsiskelinkin sopivaa. Olin jo melkein luopunut toivosta, kunnes FB:n sivuille ilmestyi todella ihanan nuoren neidon kuva. En kerennyt henkeä vetämään, kun pistin kasvattajalle viestiä, että haluan tämän neidin. Kävimme joitain asioita viesteissä läpi ja tapasin omistajan Lahden kissanäyttelyssä. Silloin sovimme tarkemmat yksityiskohdat asiasta. Tammikuussa 2016 lähdin hakemaan meidän prinsessaa Kemimaalta. Matka tuntui pitkältä,

kun junalla menin. Minua jännitti kissan tapaaminen, vaikka olin saanut monia kuvia Tunturikissan Sagasta. Kuusi tuntia ehdin neitiin tutustua, ennen kuin piti palata junalla takaisin kotiin. Matka sujui hyvin rauhallisissa merkeissä. Minä ihailin nuorta neitiä, tosin Saga taisi olla vähän ihmeissään, mihin oli joutunut.

Ensimmäisestä FI*Jylhäkallion pentueesta jäi meille Aurora, joka on nyt viimeisimmän pentueen äiti. Pentueen isä on Nikodim Simba Valenika. Loppuvuodesta 2017 meille ilmestyi sisarukset Valko-Venäjältä: Nikodim Simba Valenika ja Nika Marie Valenika. Marie asui poikani luona, kunnes muutti meille viime kesänä. Hän sai Oliverin kanssa kolme ihanaa punaista pentua 3.12.2018. Ajattelin, että kaikki kolme oli poikaa. Riemulla ei ollut rajoja, kun minulle selvisi, että pennuista yksi oli tyttö. Tyttö jää FI*Jylhäkallion kissalaan.

Olen yrittänyt tiedottaa parhaan kykyni mukaan kasvattajille kuulumisista, luultavasti jonkun mielestä ehkä liikaakin. Kaikki kasvattini ovat minulle perheenjäseniä, joten heidän elämänvaiheensa ja kuulumisensa ovat minulle tärkeitä.

Marjo Klankki

Rahastonhoitaja ja jäsensihteeri

Olen ollut usean vuoden ajan yhdistyksemme rahastonhoitaja ja jäsenrekisterin ylläpitäjä. Jatkan näissä samoissa rooleissa tänäkin vuonna.

Perheeni muodostuu itseni ja puolisoni lisäksi kahdesta kouluikäisestä pojasta, jotka osallistuvat innolla kissojemme hoitoon. Kasvatan maine cooneja pienimuotoisesti kasvattajanimellä FI*SatuMai-

nen. Kissoja meillä on kaksi, kumpikin tietenkin maine coon. Pentuja minulla on noin kerran vuodessa.

Kissaharrastukseni alkoi vuonna 2000, kun hankin ensimmäisen maine coonin. Sen myötä ihastuin pääsemättömästi tähän ihanaan rotuun sen vertaansa vailla olevan persoonallisuuden vuoksi. Harrastus eteni pian näyttelyissä käymiseen, yhdistystoimintaan sekä myöhemmin kasvatusustyöksi.

Pia Vainionpää

Materiaalivastaava

Olen Pia Vainionpää ja Satakissan hallituksessa nyt toista kautta. Tulin yhdistyksen jäseneksi hankittuani ensimmäisen rotukissan 2015.

Asun mieheni ja 11 kissan, ja tällä hetkellä vielä neljän pennun, kanssa maaseudun rauhassa Ahlaisissa omakotitalossa. Kissaroduista meillä on edustettuina Siperian kissa, Egyptin mau, Singapura ja pitkäkarvainen kotikissa.

Olen mieheni kanssa ahkera kissanäyttelyssä kävijä niin Suomessa kuin ulkomaillakin. Meillä on näyttelyissä kävijöitä tällä hetkellä seitsemän kissaa. Yksi parhaimmin näyttelymenestystä saaneista kissoistamme on singapura.

Olemme aloittaneet kasvatustoiminnan Fl*Anjupia's kasvattajanimellä. Meillä on ensimmäinen pronssin värinen egyptin mau -pentue juuri lähdössä uusiin omiin koteihin.

Elina Peltonen

Pentuneuvoja Lehtiryhmän jäsen

Olen Elina Peltonen Porista, kaikkea kissoihin liittyvää olen harrastanut monta vuotta. Yhdistystoimintaa, tapahtumien järjestelyä mm. jäseniltoja, kissojen leikkaukampanjoita ja Lemmikitapahtumia. Tänä vuonna toimin Satakissan pentuneuvojana. Kissojen terveys- ja ruokinta-asiat ovat minulle tärkeitä. Olen myös Suomen maine coon -yhdistyksen Terveystyöryhmässä ja olen kasvattanut kissoja Halden-kasvattajanimellä 26 vuotta. Autan mielelläni yhdistyksen jäseniä pentujen hoitoon liittyvissä asioissa ja kaikissa terveyteen liittyvissä asioissa. Jos en itse tiedä ratkaisua ongelmaan, niin minulla on iso ystäväpiiri, jotka auttavat tarvittaessa.

Voit soittaa 050 5920 159 tai laittaa viestiä halden.coon@dnainternet.net -osoitteeseen ihan mistä vain kissoihin tai yhdistystoimintaan liittyvästä. Tulkaa kaikki uteliaina osallistumaan kissoinne tapahtumiin ja yhdistyksen toimintaan. Kuulemisiin!

Juha Roos

Koulutusvastaava

Olen Juha Roos, Satakissan uusi hallituksen jäsen. Olen pitkään ollut kiinnostunut hallitustyöskentelystä. Viimeinkin syyskokouksessa sain rohkeutta olla ehdolla ja tuln valituksi. Minulla on aiemmin ollut oma mielikuvani, mitä yhdistystoiminnassa mukana oleminen on: mukavaa yhdessä tekemistä, pääpainona kissat ja niiden asioiden eteenpäin vieminen.

Olen ollut jo usean vuoden ajan tuttu näky näyttelyissä. Lähdin kaverini innostamana n. kymmenen vuotta sitten katsomaan, mitä niissä näyttelyissä oikein tehdään. Samalla tiellä olen edelleen, nyt vaan kokemuksia rikkaampana. Voisi kai todeta, että näyttelykärpänen pääsi puremaan kunnolla. Olen käynyt jonkin verran ulkomailla näyttelyissä ja on ollut mielenkiintoista nähdä, miten Suomessa on asiat kehitetty kissojen etua ajatellen paikoin hyvin paljon pidemmälle kuin monessa muussa paikassa. Olen seurannut ja ollut mukana Suomessa näyttelyn järjestämisessä. Siinä on korostunut huomio, miten tärkeää on, että on riittävästi tekijöitä ja varsinkin, että oikeasti kaikki vetävät asioita samaan suuntaan: yhdistyksen etuun ja onnistuneeseen näyttelyyn. Koen hy-

vin ikävänä asiana sen, että itse ei olla valmiita tekemään mitään oikeiden asioiden eteen, mutta ollaan ensimmäisenä arvostelemassa muiden tekemistä. Kertoo ihmisestä itsestään ja hänen päämäärästään enemmän kuin mistään muusta.

Olen ollut aina kissaihminen. Kotonani on aina ollut kissoja ja niitä on rakastettu osana perhettä. Olen saanut vanhemiltani hyvän ja nöyrän asenteen elämää kohtaan perusajatuksena, että me olemme kaikki samanarvoisia; ihmiset toisiinsa nähden asemasta ja varallisuudesta huolimatta ja ihmiset eläimiin nähden. Kissat kuuluvat mielestäni olla perheenjäseniä. Niitä kuuluu hoitaa suurella rakkaudella ja vilpittömyydellä.

Olen kiinnostunut kissojen hyvinvoinnista ja ihmisten tietoisuuden lisäämisestä. Ei olekaan yllätys, että olen Satakissan koulutusvastaava. Toiveenani on, että saisimme järjestettyä koulutuspäiviä kissojen terveyteen ja hyvinvointiin liittyen, jopa ehkä kasvat- ja genetiikkakursseja. Toivoisinkin saavani jäseniltä toiveita, mitä kurseja ja tapahtumia tahdotte Satakissan järjestävän teille. Sillä sitä vartenhan me olemme täällä hallituksessa: palvele-massa teitä nöyrästi.

Lehtiryhmä

Riikka Virtanen

Kissaharrastukseni on peräisin 90-luvun alusta, jolloin päätin hakea itselleni kissanpennun. Perheeseeni kuuluivat aviomies, poika ja 6 kissaa. Tällä hetkellä meillä asuvat Kotikissa Reino 15v, Ragdoll Kaapo 11v, Maine coon Kauko 5v, Maine coon Teppo 3v, Maine coon Raimo 2v ja Maine coon Teuvo 1v.

Satakissaan tutustuin vuonna -92 esittelynäyttelyn kautta. Jäseneksi liityin vasta vuosia myöhemmin. Muutama vuosi sitten innostuin toiminnasta aktiivisemmin. Tällä hetkellä kuulun lehtitoimikuntaan ja olen sijaistanut toisinaan kotisivupäivittäjää. Muihinkin Satakissan juttuihin olen hieman sotkeutunut, mitä nyt aika antaa myöden.

Kasvattajanimeä minulla ei ole, enkä nyt ainakaan lähivuosina ole kissojen kasvattamista harkinnut. Kissojen terveysasioihin olen aika paljon perehtynyt ihan oman mielenkiinnon vuoksi. Monet tuttavat ottavatkin minuun yhteyttä, mikäli heillä ilmenee kissan kanssa ongelmia.

Silja Laiho

Moiikka satakissalaiset! Minun nimi on Silja Laiho ja olen pian 24-vuotias opiskelijanainen Porista. Opiskelen Porin yliopistokeskuksessa kulttuurituotantoa ja maisemantutkimusta, josta tavoitteenani on valmistua kesällä 2019. Opiskelujen suhteen siis lähes kaikki on jo valmista, vain graduni on vielä kesken. Tätä lopputyötä viimeistelen työni ja muiden aktiviteettien lisäksi arjessani. Ja se viekin todella suuren osan ajastani tällä hetkellä. Opiskelujeni ohella käyn osa-aikaisesti töissä Prisman kassalla. Asiakaspalvelutaidot ja kulttuuritiedot ovat muutaman vuoden aikana karttuneet, mutta vielä ovat tulevaisuuden suunnitelmat auki.

Vapaa-aikani vietän ystävieni ja erilaisten aktiviteettien parissa, esimerkiksi kuntosalilla ja lenkkeillen. Liikkuessa saa haastaa itseään ja hyvän, onnistuneen treenin jälkeen on täynnä hyvää energiaa. Liikunnan lisäksi käyn tallilla, sillä minulla on kaksi omaa hevosta, joiden kanssa puuhailuun menee melkoinen osa vapaa-ajastani. Hevosharrastus on ollut mukana arjessani koko elämäni ajan, välillä vähemmän ja nyt kokonaisvaltaisesti.

Muiden harrastusten lisäksi tietenkin tärkeimpänä, omaa sydäntäni lähellä ovat kissat. Perheessämme on aina ollut kissoja ja rakkaus kissoja kohtaan tulee jo varhaislapsuudesta. Eläimet ovat aina olleet todella tärkeitä minulle. Siinä vaiheessa, kun muutin pois kotoa, tarkoituksena ei ollut hankkia mitään eläimiä, mutta kuinkas kävikään! Tällä hetkellä arkeani ihaistuttamassa ovat rakkaat kissani: Nipsu, Myy ja Mörkö. Ensimmäisenä saapui mustavalkoinen maatiaiskissani Mörkö-tyttö.

Jossain vaiheessa aloin pohtia, että Mörkö tarvitsee kissakaverin. Tämän jälkeen päädyin silloiseen Satakissan kissanäyttelyyn Yterin virkistys hotellille ja rakastuin miesystäväni kanssa tiettyyn kissarotuun. Se oli brittiläinen lyhytkarva. Eikä aikaakaan, kun meillä olikin jo kaksi tämän rodun edustajaa kotonamme: silver tipped poika Nipsu ja sinikilpikonnan tyttö Myy. Kissakasvattajaksi en kuitenkaan vielä ole ryhtymässä, joten meidän perheessämme asustelee vain kastroattikissoja. Ehkä tulevaisuudessa!

Rotukissojen hankinnan myötä, ajankohtaiseksi tuli liittyä Satakissan jäseneksi ja liityin heti mukaan toimintaan. Tämä mahdollisti esimerkiksi sen, että sain vielä yhden harrastuksen itselleni muiden lisäksi. Tämä harrastus on kissanäyttelyt. Käyn rotukissojeni kanssa näyttelyissä aina muutaman kuukauden välein, melko aktiivisesti siis. Kissanäyttelyissä parasta on nähdä muita kissanomistajia ja kasvattajia ja jännittää oman kissan menestyksen puolesta. Kissanäyttelyiden mukana elämäni on tullut paljon uusia ihmisiä kissamaailmasta ja olen päässyt reissaamaan niin Suomessa kuin naapurimaissakin.

Satakissan kautta olen päässyt myös mukaan yhdistyksen toimintaan, aiemmin erilaisten tapahtumien kautta, joihin olen kissojeni kanssa osallistunut ja nykyisin lisäksi tämän Satakissa-lehden teon kautta. Lehden teos on olen vielä aloittelija, mutta odotan paljon tulevalta. Kiinnostavinta olisi päästä kirjoittamaan itselle mielenkiintoisia ja monipuolisia juttuja lehteen ja oppia paljon uusia asioita lehden teosta.

Kun kaikki ei mene niin kuin toivoisi

Haasteiden kautta voittoon

Olin odottanut näitä pentuja kärsimättömästi. Kun tiineyspäiviä oli 66, alkoi emo käyttäytyä illalla levottomasti – hän hakeutui minun luokseni, yritti tehdä pesää peiton alle. Levotonta menoa jatkui kokon yön. Aamulla levottomuus lisääntyi ja klo 12 aikaan emo ponnisti ulos oudon näköisen paksuseinäisen klöntin. Se oli liian säännöllisen näköinen, eikä muistuttanut ollenkaan limatulppaa. Säikähdin kovasti, mutta päätin kuitenkin, että se on pakko olla vaan limatulppa.

Noin puoli tuntia klöntin tulemisen jälkeen emättimestä työntyí ulos sikiöpussi, jääden roikumaan paikalleen. Emo kehräsi lakkaamatta ja hakeutui viereeni jatkuvasti. Yritin viedä häntä synnytyspesään, mutta hän ei suostunut jäämään sinne. Parin tunnin kuluttua, noin klo 14.15 sikiöpussin viereen työntyí toinen sikiöpussi. Aloin olla huolissani, koska en ollut ennen nähnyt vastaavaa. Toki, ei minulla ole vielä kovin paljon synnytyksistä kokemustakaan. Emo nuoli toisena ilmestyneen sikiöpussin rikki. Tässä vaiheessa soitin eläinlääkärille, jonka luona käyn normaalisti kissojeni kanssa. Kerroin hänelle tilanteen. Hän sanoi, että kissoilla on yleinen sikiöpussi ja lisäksi jokaisella pennulla on oma sikiöpussinsa. Täten on täysin normaalia, että niitä sikiöpusseja voi olla siellä kaksikin näkyvissä. Se, että pentuja ei ole vielä noin pitkänkään ajan kuluttua tullut ulos, ei ole kovin kummallista. Emot voivat panna pentuja tuntitolkulla. Yritin rauhoittaa ja uskoa eläinlääkärää, vaikka sydämessäni oli kova huoli. Aikaisemmin synnytykset olivat menneet nopeasti, myös ensisynnyttäjillä.

Emo vaikutti hyvinvoivalta eikä kivuliaita supis-

Katri Turto

Olen aloittanut rotukissaharrastuksen 90-luvun loppupuolella, jolloin sain elämäni ensimmäisen kissan, ocicatin nimeltä Milou. Hänen perässään muutti toinen oci, Tintti, ja hänen kasvattajansa toiveesta kävimme kokeilemassa näyttelyitä Turokin jäseninä. Silloin muuten näyttelyjen toteutus oli hieman erilaista mitä tänä päivänä.

Pitkään elettiinkin hiljaiseloa, perheeseen tuli ihmislapsi ja kissat vanhenivat ja lopulta kissojen ollessa 14 ja 18 vuotiaita oli luopumisten aika. Sitten olikin muutama vuosi koti ilman kissaa!

Keväällä 2015 nousi ”ihan pakko saada” –tilanne. Samalla heräsi haave saada kissallisen elämän kylkiäisinä uudestaan kissallinen harrastus. Ihmislapsen kanssa väännettiin rodusta pitkään ja kompromissiksi minun haluamalleni lyhytkarvalle ja lapsen haluamalle pitkäkarvakissalle löytyi ratkaisu neloskategoriasta. Vanhoista piireistä löytyi tuttu kasvattajakin ja hänelle vinkkasin halusta ryhtyä sijoituskodiksi. Lopulta liki vuoden odottelun jälkeen helmikuussa 2016 luoksemme muutti balineesityttö Sansa ja veljensä Diego, itämainen pitkäkarva kastroattiuros. Sansa sai pennut ja minä sain hienon kokemuksen onnistuneesta pentueen hoidosta. Lapsista jäi luokseni asumaan Tytti-tyttönen ja viime keväänä se minun haaveeni lyhytkarvaisesta kissasta toteutui kun lauma kasvoi vielä siamiaistytöllä nimeltä Huhu.

Satakissaan olen liittynyt vuonna 2016 ja melko heti tartuin ilmoitukseen, että yhdistys tarvitsee tekijöitä ja aluksi teinkin mainoksia ja muita painotuotteita. Viime vuoden lopulla myös Satakissa-lehden taitto siirtyi minun tehtäväkseni. Yhdistystoiminnassa on hienoa huomata miten eri alojen osaajat ja erilaiset persoonat voivat tuoda mukanaan omia taitojaan ja vahvuksiaan.

tuksia ollut. Mitään ei tapahtunut, ponnistuksia ei tullut. Aikaa kului vielä pari tuntia. Kun kello oli jo 16.30, käteeni tuli yhtäkkiä jotain hiirenpapanoita muistuttavaa tummaa. Ajattelin kyseessä olevan pennun ulostetta. En nähnyt mistä sitä tuli, koska kissa oli sylissäni. Uskoin kuitenkin sen tulevan emättimestä. Tässä vaiheessa soitin päivystävään eläinsairaalaan. Nuori eläinlääkäriopiskelija vastasi ja hänen ensimmäinen asenteensa oli, että olen ylireagoiva. Sanoin, että en ole ennen näh-

nyt pennut ulostetta tulevan emättimestä. Emon ulostetta se ei ainakaan ole, koska se ei haise. Puhelimesta kuului, että ei se sitten voi olla myöskään pennun ulostetta, jos se ei kerran haise. Oma mielipiteeni oli, että ei pennun kakka voikaan olla haiseva, koska pennun suolistossa ei ole vielä siinä vaiheessa bakteereja. Sitten nuori lääkärikin ymmärsi, että olen oikeassa ja minulla voi olla nyt tilanne, jossa pentu ehkä on hapenpuutteen-
sa synnytyskanavassa. Hän meni konsultoimaan

vanhempaa kollegaansa ja heidän keskustelunsa tulos oli, että ehkä meidän olisi parempi lähteä sinne näyttille. Valmistelut ja ajomatka veisi noin 1 – 1,5 tuntia.

Kesken lähtövalmistelujen emon emättimestä ilmestyi yhtäkkiä näkyviin musta häntä. Sen lisäksi tuli lisää ulostetta. Nyt näin, että se uloste oikeasti tuli emon emättimestä. Emolla oli myös supistuksia. Tajusin, että 1-1,5 h ajomatka on nyt tässä tilanteessa liikaa. Minun oli jätävä kotiin ja autettava emoa synnytyksen jatkumisessa parhaani mukaan. Yritin vetää kevyesti supistuksien aikana pentua ulos. Hän ei liikahnutkaan. Normaalisti kevytkin veto auttaa, jos on pakko auttaa emoa. Tämä tilanne oli jotain ihan muuta, pentu oli täysin jumissa.

Tässä vaiheessa soitin eläinsairaalaan, joka on auki illalla klo 21 asti ja johon ajomatkaa oli 15 minuuttia. Kerroin, että synnytyskanavassa on jumissa oleva hapenpuutteesta kärsivä pentu tai mahdollisesti jo kuollut pentu. Muut pennut ovat vielä sisällä ja en saa tätä jumissa olevaa pentua ulos. Vastaus oli, että heillä ei enää tälle päivälle ole vapaita aikoja. Vähän hermostuneena, mutta kuitenkin kohteliaasti kysyin, miten tämä voi olla mahdollista? Tämä on kuitenkin hätätilanne, enkä varsinaisesti ole varaamassa aikaa. Ilmoitan, että olen tulossa sinne, koska pennut ja emo ovat hengenvaarassa. Tiukka vastaus oli, että heillä ei ole aikoja. Pitää mennä päivystävään yksikköön, johon siis oli se pitkä ajomatka. Sanoin hänelle, että sinne toiseen eläinsairaalaan on ajomatka lähes 1,5 tuntia. Edelleen tuli tiukka vastaus, että heillä ei ole aikoja. Olin pettynyt, avuton, shokissa. Pelkäsin, että kaikki pennut ja emo kuolevat ja en pysty auttamaan heitä mitenkään!

Soitin seuraavaksi tutulle eläinlääkärille, jota olin pitkin päivää muutaman kerran muutenkin konsultoinut. Siinä vaiheessa emon peräpäästä ilmestyi myös pennun oikea takajalka näkyviin. Luulin pennun olevan kuollut. Mitään liikettä ei ollut ja ulostetta oli tullut useamman kerran. Edelleen kovemmalla vedolla pentua ei saanut ulos. Emolla jatkuivat edelleen supistukset ja ne vaikuttivat kivulialta. Tuttuni neuvoi, että laittaisin liukastetta ja vetäisin pentua alaspäin emon jalkojen suuntaan. Jos pentu on jo kuollut, ei sille voi mitään. Jos se ei olekaan kuollut, se on saatava synnytyskanavasta ulos. Tässä vaiheessa mieheni oli saapunut kotiin. Haimme puhtaan 10 ml ruiskun ja laitoimme sen sisälle geeliä. Tästä pitää kiittää äitiyspakkausta, johon huomioon ottavasti on pakattu myös geeliä mukaan. Olin onneksi säästänyt sen. Laitoin ruiskulla (ilman neulaa) emättimeen pariin kohtaan geeliä pennun ja emättimen seinän välistä. Yritin vetää. Edelleenkin ei tapahtunut mitään. Emo oli kivulias, se huusi ja puri kätäni. Laitoin lisää geeliä ja vedin uudelleen. Emo sattui niin, että se huusi vielä kovemmin. Se otti kynsillä ja hampailla kyynärvarrestani kiinni ja jäi hampaillaan siihen roikkumaan. Mieheni tuli autamaan pitäen emosta kiinni. Laitoin lisää geeliä ja vedin supistuksen aikana. Vedin eläinlääkäriltä saamieni ohjeiden mukaan pennun hännästä ja oikeasta takajalasta, koska nämä olivat näkyvissä. Ihan kuin olisi kuulunut/tuntunut pieni napsahdus!

Pelkäsin, että oikea takajalka murtui tai meni pois sijoiltaan. Se tunne, että olen hajottanut pennun jalan, oli aivan kauhea. Siinä tilanteessa ei ollut vaihtoehtoja, pentu oli saatava ulos. Saimme lopulta pennun liikkumaan. Pään synnytykseen

tarvittiin vielä lisää geeliä ja uusi supistus. Sitten pentu oli ulkona. Aloin hieroa pentua ja pikkunen alkoi liikkua ja huutamaan. Lämmitin pentua vielä lämpimässä vedessä ja hieroin rätillä vilkas-
tuttaakseni hänen verenkiertoaan. Pentu jatkoi kurkku suorana huutoa. Huomasin, että takajalat ovat kunnossa ja liikkuvat. Ne eivät olekaan murtuneet tai pois sijoiltaan. Voi sitä helpotusta. Hän oli täydellinen. Sydämeni oli halkeamassa ilosta ja helpotuksesta.

Loput pennut syntyivät helposti, yhteensä neljä pentua. Viimeinen syntyi vähän ennen puolta yötä. Pennut olivat isoja. Ensimmäisenä syntynyt pentu painoi 104 g ja viimeisenä syntynyt 111g, muut siltä väliltä. Pennut alkoivat syödä ja paino lähti nousemaan. Kaikki meni ensimmäisinä vuorokausina hyvin. Olin onnellinen!

Vasta kolmantena päivänä huomasin, että ensimmäisen pennun häntä on mutkalla juuri siitä kohdasta, josta vedin. Noin 1/3 hännän loppuosasta oli oudon näköinen. Iho oli hieman karsineen oloinen ja loppuhäntä oli veltoempi kuin muu osa hännästä. Tajusin, että se synnytyksessä kuulunut napsahdus olikin häntä eikä takajalka. Hännän traumaa on ollut edes osannut pelätä pari päivää aikaisemmin. Pentu oli reipas, söi hyvin ja kasvoi pennuista kaikista eninteen. Konsultoin taas tuttua eläinlääkäriä. Hänen mukaansa häntä pitäisi amputoida, mikäli se menee kuolioon. Näin estettäisiin tulehduksen leviäminen. Koska pennun yleisvointi oli hyvä, päätin seurata hänen vointiaan. Hännän reunoista iho meni ruvelle, mutta ajan kanssa ruvet irtoisivat. Kahden viikon kuluttua synnytyksestä ruvet olivat lähteneet kokonaan ja häntä oli elossa. Häntää ei tarvinnut amputoida. Siinä oli verenkierto tallella, vaikka

luissa osassa oli murtuma.

Hännän murtuma tietysti harmittaa, koska kyseessä on äärimäisen kaunis ja lupaava pentu. Kaiken lisäksi hän on unelmoitu ja odotettu piki-
musta jättiläinen. Hänestä ei tule näyttelykissaa, vaikka kyseessä ei ole häntäknikki vaan trauma. Ei missikisoihinkaan mennä pyörätuolissa tai toinen silmä sokeana. Hän on elossa, se on kaikista tärkeintä. Jalostukseen hän on sopiva traumasta huolimatta, vaikka sertejä hän ei tulekaan saamaan.

On vaikeaa pukea sanoiksi, mitä tunsin tuon pitkän synnytyspäivän aikana. Minkälainen pelko ja avuttomuuden tunne valtasi mieleni. Miten en saanut lähi eläinsairaalaasta odottamaani apua. Mietin tietenkin päivittäin, olisinko voinut tehdä jotain toisin. Olisiko pennun hännän murtuma ollut vältettävissä? En osaa siihen vastata. Tilanne oli kriittinen ja mitään fyysistä ammattiapua ei ollut saatavilla. Minun oli itse autettava pentuja ja emoa. Opin paljon tästä vaikeasta päivästä ja toivottavasti myös muut oppivat meidän kokemuksestamme. Jos neljän pennun ja emon hengissä pysymisen hinta oli tällä kertaa yhden pennun häntämurtuma, se on hyväksyttävä vaikka harmittaakin.

Meillä on elossa neljä kaunista pentua ja ylionnellinen kehräävä emo sekä ylpeä pentujen isä. Olemme todella onnellisia ja kiitollisia heistä.

Teksti ja kuvat:
Ines Beilmann-Lehtonen

SATAKISSAN VUODEN 2018 KISSAPISTEET

KAT I				
Uros	1. IC Celestial's La Primo de Pancho	RAG a 04	Emilia Hakanen	491,08
Naaras	1. SC FI*Chirybiry's My Darling Ipi JW	SBI b	Minna Hermans	650,87
	2. SC FIN*Globe's Agneta Madonna DVM	SBI n	Pirjo Laurila	537,19
Kastraattiuros	1. IP CH Ayser's Wild Tabby	EXO n 22	Raili Maaranen	472,0
Nuori	1. IC Celestial's La Primo de Pancho	RAG a 04	Emilia Hakanen	390,21
Veteraani	1. SC FIN*Globe's Agneta Madonna DVM	SBI n	Pirjo Laurila	75,18
KAT II				
Uros	1. NW GIC FI*Siriuksen Tritoncurl	ACS n 22 var	Satu Hämäläinen	650,81
	2. TGC & GIC Chamberlain Double Trouble DVM	MCO d 03 22	Maarit Palmén	570,84
	3. GIC WitSarin Tenho	NFO n 09 22	Terhi Urpo	537,72
Naaras	1. GIC Sugar Curl Marshmellow of Siriuksen	ACS f 03 21 33	Satu Hämäläinen	651,32
	2. GIC FI*Siriuksen OpalCurl	ACS f 03 22 33	Satu Hämäläinen	577,99
	3. GIC FI*Cherrytail's Xenia	SIB fs 03	Henna Kartano	577,67
Kastraattiuros	1. SP & IC FI*Siriuksen KoppamurraCurl	ACS b 24	Anna Särkimäki	557,97
Kastraattinaaras	1. GIP EC FIN*Siriuksen IdaCur	ACS n 09 24 var	Satu Hämäläinen	384,0
Nuori	1. CH Delicja Adsum * PL	NFO g 09 23	Satu Hämäläinen	370,78
	2. FI* Siriuksen ZaneCurl	ACS n	Satu Hämäläinen	370,49
	3. FI*SoulSibster's AmuseMe	SIB f 09	Henna Kartano	330,72
Veteraani	1. GIP EC FIN*Siriuksen IdaCurl	ACS n 09 24 var	Satu Hämäläinen	65,09
Siitosuros	1. RW SGC GIC CascadeMtn Dream Maker	MCO n 2	Maarit Palmén	278,08
	2. NW GIC FI*Siriuksen Tritoncurl	ACS n 22 var	Satu Hämäläinen	206,66
Siitosnaaras	1. IC Chamberlain Captain Amelia	MCO g 03	Maarit Palmén	293,32
Kasvattaja	1. Siriuksen		Satu Hämäläinen	310,0
	2. Chamberlai		Maarit Palmén	304,08
KAT III				
Uros	1. GIC FI* Chai-Lai Brave Benjamin	SIN	Pia Vainionpää	564,34
	2. GIC Jewels Choice Silver Ice JW	BML ns 11 31	Sari Valtanen	514,32
	3. IC SE*Hayawani's Ammon	MAU ns 2	Antti-Jussi Vainionpää	512,30
Kastraattiuros	1. GIP & SC FI* Kissamummon Keijun SyysLoisto	BML ns 11 31	Sari Valtanen	494,04
Nuori	1. GIC Jewels Choice Silver Ice JW	BML ns 11 31	Sari Valtanen	390,10
	2. FI* Chai-Lai Romantic Rosie	SIN	Antti-Jussi Vainionpää	370,37
	3. IC SE*Hayawani's Ammon	MAU ns 24	Antti-Jussi Vainionpää	270,0
KAT IV				
Uros	1. SC FI*BlackDevil's Drift Of The Sunrice JW	OSH e var	Jonna Sivonen	570,76
	2. SC FI* BlackDevil's The Sound Of Silence JW	OSH n var	Jonna Sivonen	570,56
	3. IC Apocalyptic Giuseppe Verdi JW	OSH a 24	Sari Hilli	514,14
Naaras	1. SC FI*BlackDevil's Mystic Always & Forever JW	OSH h	Jonna Sivonen	650,77
	2. FI*BlackDevil's The End Of The Line JW	OSH f var	Jonna Sivonen	531,22
	3. GIC FI*BlackDevil's Frosty Northern Lights	OSH f var	Jonna Sivonen	517,41
Kastraattiuros	1. BW NW SP FI*Hebbblas Vincent	SPH d 09 32	Anna Harmonen & Timo Meriluoto	650,64
	2. GIP FI* BlackDevil's Exotic Forever & Ever DVM	OSH d (OSH d 24	Jonna Sivonen	590,38
	3. GIP FI*BlackDevil's Whistle Of The FireCracker	OSH e var	Jonna Sivonen	550,72
Kastraattinaaras	1. SP FI*Hebbblas Viona	SPH f	Anna Harmonen & Timo Meriluoto	650,44
Nuori	1. IC Apocalyptic Giuseppe Verdi JW	OSH a 24	Sari Hilli	390,42
	2. FI*Hebbblas Ximena	SPH f 03 33	Anna Harmonen & Timo Meriluoto	340,34
	3. FI*BlackDevil's Luxury SugarDaddy	OSH n	Jonna Sivonen	320,29
Siitosuros	1. IP SC HU*Okonor Rozsdás	OSH d (OSH d 24)	Jonna Sivonen	339,50
	2. GIP SC FI*BlackDevil's RedBull	OSH d (OSH d 24) var	Jonna Sivonen	325,99
Siitosnaaras	1. SC FI*BlackDevil's Dark Schakaliina DM	OSH f var	Jonna Sivonen	322,33
	2. SC Baccara Eastern Nymph	SIA n	Jonna Sivonen	311,16
Kasvattaja	1. BlackDevil's		Jonna Sivonen	328,25
KOTIKISSA				
	1. BW Sissi	HCS	Raija Paajanen	90,12
	2. Eddie	HCS	Sophie Lindström	60,13

Kategoria I

UROS JA NUORI
IC Celestial's La Primo De Pancho, RAG a 04
Omistaja: Emilia Hakanen

Reipas vuosi sitten perheeseemme muutti uusi ragdoll, Celestial's La Primo De Pancho. Tuttavallisesti Paavo, Pancho, Paavi tai Panu. Aloimme heti, kun 4kk:ta tuli täyteen, käymään näyttelyissä. Vuosi 2018 on tuonut monia näyttelyitä eri puolella Suomea ja osallistuimme myös Tallinnassa Baltic Winneriin. Näyttelyviikonloput ovat vierähtäneet uusien ja vanhoja ystävien seurassa. Näitä on mukava jälkeinpäin aina muistella ja uusia reissujen suunnitella. Pancho on sininen mitted ragdoll. Pancho on luonteeltaan kotona ja reissuissa tasainen, rauhallinen lököttelevä nallekarhu ja hänet on aina helppo ottaa mukaan minne ikinä mennään. Vuoden 2018 näyttelytuloksia tarkastellen Pancho sai Satakissan vuoden nuori ja aikuinen uros tittelit, Ragdoll- yhdistyksistä vuoden nuori- ja pentumitted tittelit ja myös toisessa Ragdoll-yhdistyksessä värinparas tittelin. Haluan kiittää vuodesta 2018 kasvattaja Annukka Rintakumpua ja muita tukena olleita. Terveisin, Pancho ja Emilia

NAARAS
*SC FI*Chirybiry's My Darling Ipi JW DVM, SBI b*
Omistaja: Minna Hermans

Vuotta 2018 voi kuvailla vain yhdellä sanalla: WAU mikä vuosi !!!!!!!
Ipi kävi 20 kertaa näyttelyissä kotimaassa ja 3 kertaa ulkomailla. 20 eri tuomaria arvosteli Ipin. Hienointa tietysti oli että jännitys säilyi lähes vuoden loppuun asti . Toinen kohokohta oli WW2018 show:ssa VP ja TP- tulos! Uskomatonta oli myös BOB -2 sija Tallinnassa
Tuloksena 23 näyttelystä: 1 x BOB 2, 12 x BIS, 19 x TP ja 6 x VP
Ipi on todellakin "once in a lifetime" kissa! Näyttelykissa, joka rakastaa sitä kaikkea touhua, pesua, matkustamista ja esilläoloa.
Haluamme Ipin kanssa kiittää kaikkia kanssakilpailijoita hienosta vuodesta. Enkä voi koskaan tarpeeksi kiittää Katariinaa tästä ihanasta kissasta. Olen niin onnellinen, että tässä kissassa on ne kaikki ominaisuudet mitä vain voi, näyttelykissassa olla.
Toivomme Ipin kanssa vielä paljon lisää jännittäviä hetkiä tulevina vuosina.

KASTRAATTIUROS

IP CH Ayser's Wild Tabby, EXO n 22

Omistaja: Raili Maaranen

Hei! Olen IP CH Ayser's Wild Tabby (EXO n 22), kotoisammin Viljo. Olen hyvin leikkisä ja pentumainen ja omistajani toivookin, että säilyn samanlaisena ihanana kehrääjänä tulevaisuudessakin. Olemme käyneet näyttelyissä ja päässeet matkustamaan jopa ulkomaille. Hieno kokemus oli Suomessa järjestetty Maailman näyttely. Sain siellä paljon ihailua osakseni ja nautin saamastani huomiosta täysin rinnoin. Kotona olen varsinainen vesipeto ja minut usein löytääkin sieltä, missä on märkää. Lavuaari on ihan lempipaikkani, joskaan minä en sitä näe lavuaarina. Minulle se on ihana posliininen kylpyamme, jossa saan viettää varsinaista laatu-aikaa. Aina parempi, jos hanasta saa tippumaan vettä. Olo on silloin kuin tropiikissa. Kavereina minulla on Englanninbulldoggi Viivi ja rotukaverini Santra. Kun en loikoile yksityisessä kylpylässäni, heidän kanssaan aika ei todellakaan tule pitkäksi. Minulla on upea ulkotarha, jossa tykkään viettää aikaa. Kuljen ylväästi tarhassani näyttäen kaikille, kuka on alueen Kingi. Voiko olla mitään rentouttavampaa kuin seurata ohi kiitäviä lintuja ja pörrinkäisiä. Toisinaan ne herättävät minussa alkukantaisen saalistajan ja pinkaisen niiden perään, vaikka en aitausta pidemmälle pääsekään. Se ei häitää minua. Aina kuitenkin edellisen mielenkiintoisen asian jälkeen tulee uusi tilalle. Jännittävän päivän jälkeen on aika mennä omistajani syliin ja hänen kainaloonsa on ihana käpertyä nukkumaan.

Kyllä elämä on ihanaa!

Terveisin, Viljo ja Raili Maaranen

VETERAANI

*SC FIN*Globe's Agneta Madonna DVM, SBI n*

Omistaja ja kasvattaja: Pirjo Laurila

Nyt voisi olla paikallaan sanonta "kolmas kerta toden sanoo", sillä on uskomatonta että Donna vielä yli 13 -vuotiaana saavuttaa kolmannen kerran peräkkäin ykköskategorian Satakissan vuoden veteraani -tittelin. Eikä siinä vielä kaikki, hän sijoittui nuorempien kisassa 2. sijalle naaraissa.

Vielä ikääntyessäänkin Donnan vuoden 2018 näyttelymenestys nuorempien kilpakumppaneiden kanssa on ollut suorastaan huikea. Hän sijoittui Kissaliiton vuoden kissa veteraaniksi 2. sijalle, jääden vain 0,01 pinnan päähän voittajasta. Vuoden paras kissaveteraani 1. sijoituksia tuli myös Pyhä Birman Kissa ry:ssä sekä Pirkanmaan ja Pohjanmaan kissayhdistyksissä joissa olemme myös jäsenenä. Pohkis ry:ssä kisassa oli mukana kaikkien kategorioiden kissat, muissa muut kategoriat oli erikseen.

Mitkään sanat ei riitä kuvailemaan tätä meidän "Duracell -kissaa" eikä sitä kuinka onnellinen olen hänestä. Donna rakastaa näyttelyissä kulkemista, mitkä valitettavasti on oman elämäntilanteeni takia jäänyt vähiin.

Tuomarit ovat monesti näyttelyissä olleet epäuskoisia iästä ja hämmästyneinä ihmetelleet kissan hyvää lihaskuntoa, turkkia, kontrastia, silmien väriä, kaikkea... Donnassa on aina kaikki ollut kohdallaan. Tuomarinpöydällä Donna ottaa kuningartarmaisen asenteen ja on hiljaa arvokkaasti paikoillaan, toisinaan hän diivalee ja hän myös tuntee arvonsa. Ainoa moite joskus on ollut kun ei pidä silmiään enempi auki, hän kun ottaa aina niin rennos-

ti ja nauttien kaikki näyttelyt. Kotona näyttelyjen jälkeen sitten onkin vauhti päällä, juostaan spurtteja metrin ilmakiitona niin että siinä on nuoremmat helisemässä. Luonteeltaan Donna on aivan liian kiltti, kaikkien kanssa on aina toimeentultu. Muut kissani kunnioittavat häntä. Näyttelyissäkin hän tuntuu vain pitävän mitä enempi riepotellaan ilmassa. Joskus on kuultu kommentteja että ei tämä ole kissa ollenkaan.

Suru ja luopumisen tuska on jo nyt suuri, vääjäämättä se tulee eteen, toivottavasti ei vielä vuosiin. Monet perheemme hienoisimmat hetket on koettu Donnan kanssa. Hetkeäkään en ole tuntenut oloani

yksinäiseksi. Joka päivä hän kömpii kehräten sylini nukkumaan ja öisin tyynyni yläpuolelle. Minua on kohdannut suuri onni saada omistaa näin ihana persoonallisuus.

Hän antaa voimaa selvitä kaiken maailman turhista murheista. Donna edustaa elämäni suurinta ystävyyttä, luottamusta, aitoa iloa, pyyteetöntä varauksetonta rakkautta. Hän antaa jo pelkällä läsnäolollaan niin sanoin kuvaamattoman paljon. Onnittelut myös muille vuoden kissoille! Lämmin kiitos kuluneesta vuodesta Teille kaikille ja mukavia näyttelyitä!

Terveisin Donna & Pirjo

UROS

NW & GIC Siriuksen TritonCur, ACS n 22 var

Omistaja: Satu Hämäläinen

Ruskeatabby lyhytkarva Amerikan curl "Riku" on syntynyt marraskuussa 2016, isänsä SC Siriuksen Ragnar LothbrokCurlin täyttäessä vasta 10kk, sen emo on Uralin tuontimme IC White Star Iskra of Siriuksen. Rikun pentuesisar Tiana oli myös Kissaliiton listalla 2018 8. paras naaras! Edellisenä vuonna Riku oli Kissaliiton Vuoden Nuori ja sai tuon komean NW-tittelin nimeensä. Viime vuonna se pääsi Kissaliiton listalla aikuisissa upeasti sijalle 3, samoin kuin isänsä vuotta aikaisemmin! Rikulla on jo omat pennut ja nekin ovat menestyneet ihan mukavasti näyttelyissä.

Riku on meille hyvin rakas, se on luonteeltaan hyvin herttainen poika, valitettavasti kyllä merkkaillee, joten sitä ei voi pitää vapaana edes hotel-lihuoneessa, vaan se joutuu näyttelyreissuissa aina vessaan. Muutaman kerran se on sitten uteliaana tutkinut miten lavuaarin hana toimii ja saanut sen auki... onneksi ei laittanut mitään tukkimaan viemäriä!

NAARAS

GIC & GRC Sugar Curl Marshmellow of Siriuksen, ACS f 03 21 33

Omistaja: Satu Hämäläinen

"Prinsessa", "Marsu" tai "Marsh", hänellä on monta nimeä kuten kissoilla tapaa olla. Tapasimme Marshin ensi kertaa Bangkokissa CFA-näyttelyssä, jossa jätin sen 3. sijalle luokassaan – epäilin ettei sen väri ole oikein ja enkä sitä avaamaan tummansinisiä silmiään vaikka miten yritin. Pamin kehässä se esiintyi hyvin ja siellä se oli jopa Best LH Champion. Tuo pieni kilpparitabbynaamio bicolour pitkäkarva curlityttö vei kuitenkin sydämemme,

menimme vierailulle sen kasvattajien Mickyn ja Phattharan luo; olihan siellä sukulaisia, heidän siitosnaaraansa, Marshin emo on kasvatini lapsenlapsi, Suomesta Puolan, Skotlannin ja Malesian kautta sukulinja johti Thaimaahan. Pieni Marsh oli kasvattajiensa silmäterä, nukkui heidän sängyssään, mutta koska olimme "sukulaisia", he suostuivat antamaan tuon ihanuuden meille.

Tarvittiin paljon paperityötä Bangkokissa, eläinlääkärileimoja ja viimein Pam saattoi lentää hakemaan Marshin Moskovasta, jonne tuttu kuriiri sen toi. Siellä taas eläinlääkärinapereita, leimoja – välillä tuntui hurjal-

ta; pikkulikalla oli 3 rabiesrokotusta 1v iässä! Tämän Prinsessan kanssa on hienoa olla näyttelyissä, se on aina hyvällä tuulella, esiintyy kauniisti. Jopa Maailmannäyttelyn paneelissa, jossa kuuluttaja intoutui huudattamaan yleisöä, se pysyi rauhallisena! Nyt toiveissa on saada sille SC-titteli, CFA:n näyttelyissä se sai jo tuon GRC-tittelin viime keväänä, ja oli CFAn International Divisionin 2. paras curli viime näyttelykaudella. Sen jälkeen voisi olla aika tehdä pikkucurleja, ehkä reissukaveri Rikun kanssa? Niin, ja se väri oli aluksi väärin: kun iän myötä värit tummuivat, kävi selvemmäksi että Marsh on ruskeatabbykonna ei sinitabbykonna.

KASTRAATTIUIROS

SP & IC FI* Siriuksen
KoppamurraCurl, ACS b 24
Omistaja: Anna Särkimäki

Moikka!

Juuri juhlimme 5.vuotis syntymäpäivääni ja taas on kuulemma aihetta juhlaan. Kuulemma jokin vuoden kissa palkinnon olen saanut. En siitä oikein ymmärrä mitään, mutta niiden katkarapujen päälle hyvinkin paljon joita mamma tarjoili uutisen saatuaan. Paljon tapahtui ja vauhdikastakin oli, ehkä turhankin paljon. No sehän on ihan normaalia kippura korvan elämää. Meillä ei ole yhtään samanlaista päivää. Palvelu pelaa kotona kohtuullisen hyvin. Ruoka-aikojani voisi olla useampia muuten kaikki hyvin. Reissussa oltiin suunniteltua vähemmän, mutta kyllä sitä vielä kerkiää. Tälle vuodelle on kuulemma jotain suunnitelmia. Katsotaan mitkä niistä toteutuvat. Hyvää kevättä kaikille toivottelee Oiva palvelijoinen.

KASTRAATTINAARAS JA VETERAANI

GIP & EC Siriuksen IdaCurl, ACS n 09 24 var
Omistaja: Satu Hämäläinen

Ruskeatäplikäsvalkea lyhytkarvainen Amerikan Curl IdaCurl on jo 12-vuotias, syntynyt 2006. Se valmistui Europpa Championiksi 2008. Näyttelytaukoa tuli reilut 8v, sitten toin Idan kastroattiluokkaan, se valmistui GrandIntPremioriksi kesällä 2018. Tuosavälissä se sai ainoat kaksi pentua (kaksi pentuetta), hienosti pärjänneet S.NidaCurlin v2015 ja S.Ragnar LothbrokCurlin v2016 – hoiti mallikkaasti itse kaiken! Koska Idalla oli tuota ikää jo riittävästi, ilmoitin sen joihinkin näyttelyihin myös veteraaniluokkaan, ja ilokseni se pärjäsi hienosti. Idan poika Ralfie on pärjännyt upeasti näyttelyissä (KL #3 2017/Uros) ja sen lapsenlapset myös; Triton aivan mahtavasti (KL #1 2017/Nuoret & #3 2018/Uros) Ida on ihana kissa, se nukkuu tyynyllä pääni takana, istuu rintani päällä kun katson TV:tä ja se rakastaa näyttelyitä. Oli ihanaa kuulla kuinka Kemin näyttelyn eläinlääkäri totesi Idan tutkiessaan, että tässä on selvästi kokenut näyttelykissa, kehrää tutkittaessa ja on täysin rento – oli mukava todeta että se on ensi kertaa näyttelyssä yli 8v näyttelytaun jälkeen.

NUORI

CH Delicja Adsum*PL, NFO g 09 23
Omistaja: Satu Hämäläinen

Näin fb:ssa kauniin norskipennun kuvan, se jäi mieleeni ja jonkin ajan kuluttua kirjoitin sen perheelle. Ollessamme arvostelemassa Puolassa sain puhuttua Pamin lähtemään katsomaan sunnuntaina näyttelyn jälkeen ”yhtä norskipentuetta”, hän ihmetteli miksi ihmeessä! Suostui kuitenkin, tutustuimme heidän kissoihinsa ja myöhemmin heidän suosikkiravintolassaan illallisella tutustuimme pentueen sijoituspariskuntaan sekä myös viralliseen kasvattajaan. Hah, Pam ihastui tuohon pieneen sinikilpikonnanatiikerivalkeaan tyttöön ja niinhän siinä kävi, että sovimme että tyttö tulee meille kunhan kasvaa. Delin kasvattaja Magdalena Chmielewska on itse eläinlääkäri, joten saatoimme olla varmoja että paperit on kunnossa, kaikki testit tehtyinä. Parin kuukauden kuluttua lensin Varsovaan hakemaan tämän uuden vauvamme, ja kaikki meni hienosti! Suloinen Deli oli viime vuonna kokonaista 12 kertaa VP, 9 kertaa TP ja 3 kertaa Best In Show. Deli on aina hyvällä tuulella, se kipittää kotona kaikkialla perässä, näyttelyissä se uteliaana kurkistelee mitä siellä tapahtuu. Nyt taitaa olla sopiva aika harkita sille pentusia! Olisi ihana saada pitkästä aikaa norskivauvoja <3

SIITOSUROS

RW & SGC & GIC CascadeMountain Dream Maker, MCO n 2
Omistaja: Maarit Palmén

Regional Winner, Supreme Grand Champion & Grand International Champion CascadeMountain Dream Maker, kotoisammin Eeli, on tuontiurosseni USASTA. Olin pitkään etsinyt ruskeatabby urosta, jolla olisi mukava rekisteri ja jonka kasvattaja panostaa kissojensa terveystesteihin. Sellainen sitten vihdoinkin monen vuoden

etsinnän jälkeen löytyi. Eeli on ollut todella unelma poika ihanalla luonteellaan, jota on myös periyttänyt jälkeläisiinsä sekä myös mahtava tabby kuvio, jollaisia ei kauheasti näy. Hän on myös uros, joka ei harrasta merkikailua pahemmin ja osaa käyttäytyä hyvin tilanteessa kuin tilanteessa. Hän tulee hyvin surulliseksi silloin, jos tuoma-

ri ei huomio häntä näyttelyssä ja ei sitten myöskään itse esiinny ;o) Kaiken kaikkiaan olen todella tyytyväinen ja onnellinen saadessani omistaa ja kasvattaa tällaisen kissan kanssa.
Maarit

SIITOSNAARAS

IC Chamberlain Captain Amelia, MCO g 03

Omistaja: Maarit Palmén

International Champion Chamberlain Captain Amelia, kotoisammin Valda, asustelee sijoitettuna ystäväni Tiian luona. Kotimaasta ei sopivaa sulhasehdokasta löytynyt, joten tyttö vietiin Belgiaan, jonne hän jäi odottelemaan alkavaa juoksua. Pari kuukautta vierähti ja Valda pääsi takaisin kotiin astutettuna. Vain näiden kolmen pennun ansiosta tuli näin hieno sijoitus siitosnaaraissa. Nyt suunnittelen uudestaan Valdan astutusta ja toivottavasti tulee yhtä upeita jälkeläisiä, mitä ensimmäisessä pentueessa-

kin.

Maarit

KASVATTAJA

*FI*Siriuksen*

Viime vuonna en kilpaillut kasvattajaluokassa monessakaan näyttelyssä; meidän on välillä melkoisen hankala osallistua, nuo ennalta sovitut arvostelureissut menevät toki oman kilpailamisen edelle. Olen otettu, että ns melkoisen harvinaisen rodun kissoilla on päästy näihin tuloksiin! Sydämellinen kiitos tuosta tuloksesta kuuluu seu-

raaville kasvateilleni ja niiden omistajille, jotka ovat tuoneet kissojaan hienossa kunnossa näyttelyihin: SP&IC Siriuksen KoppamurraCurl, SP Siriuksen QuincyCurl, GIC Siriuksen TritonCurl, IC Siriuksen VenusCurl, IP&SC Siriuksen ManzoniCurl, SC Siriuksen TianaCurl, GIC Siriuksen OpalCurl, GIP&EC Siriuksen IdaCurl & Siriuksen Xion-

gCurl. Näistä kissoista neljä on myös Kissaliiton Vuoden Kissa-listalla 10 parhaan joukossa omissa sarjoissaan! Tänä vuonna on minun kissaharrastuksen 45-vuotis "juhlavuosi", aloitin näyttelyissä käymisen 1974. Ensimmäinen Siriuksen pentue syntyi 1975, toivottavasti ensi vuonna sitten juhlistaan sitä!

UROS

GIC Chai-Lai Brave Benjamin, SIN

Omistaja: Pia Vainionpää

FI*Chai-lai Brave Benjamin on rodultaan singapura. Oli ihan sattuman kauppaa, että tämä ihana kissa päätyi minulle. Halusin siperian kissan vastapainoksi helppohoitaisen rodun. Sainkin

varsin ihanan rakkaus kissan, joka on singapuran toinen nimi.

Benjamin on ensimmäinen singapura Suomessa, joka oli Best In Show - kissa.

Benjamin on nyt kaksivuotias ja käynyt näyttelyissä monessa maassa. Näyttelyuransa Benjamin aloitti Puolasta ja tällä hetkellä Herran titteli on Grand International Champion.

KASTRAATTIUROS

GIP & SC FI Kissamummon Keijun SyysLoisto, BML ns 11 31*

Omistaja: Sari Valtanen

NUORI

GIC Jewels Choice Silver Ice JW, BML ns 11 31

Omistaja: Sari Valtanen

Kategoria IV

UROS

SC FI*BlackDevil's Drift Of The SunRice JW, OSH e var

Omistaja: Jonna Sivonen

SC FI*BlackDevil's Drift Of The SunRice JW on upea kissa. Hän on hyväkäytöksinen ja täysipäinen leikkaamaton uros. Driftissä on yhdistynyt hänen vanhempiensa kaikki parhaat puolet. Olen hyvin ylpeä hänen vihreistä silmistään ja solid crème väristään. Kyseinen väri ei ole mitenkään helppo saavuttaa ja se on merkittävä kokonaisuus tuossa upeavartalosisessa elegantissa nuoresa mieheessä. Odotan innoissani, millaista jälkikasvua Drift tulee itse aikanaan periyttämään. Hän oli Suomen Kissaliiton vuoden kissa 2018 kisassa paras itämainen lyhytkarva uros. Hän on osallistunut 3 kertaa värin parhaaseen, ollen joka kerta värin paras. Hän on ollut 25 kertaa nominoituna ja 10 kertaa Best In Show. Hän valmistui viime vuonna Supreme Champion:ksi.

Kiitos kaikille asianosaisille upeasta näyttelyvuodesta!

FI*BlackDevil's Jonna

TESSAIV PHOTOGRAPHY

NAARAS

SC FI*BlackDevil's Mystic Always & Forever JW, OSH h

Omistaja: Jonna Sivonen

SC FI*BlackDevil's Mystic Always & Forever JW on täydellinen näyttelykissa. Hän on ollut tähän mennessä 57 kertaa nominoituna ja 32 kertaa näyttelyn Best In Show. Lisäksi hän on osallistunut kaksi kertaa värin paras kilpailuun ja ollut kummallakin kerralla värin paras. Niillä on itselleni iso merkitys, koska vastassa oli laadukkaita itämaisia kasvattavan naisen kasvatit. Mystic sijoittui Suomen Kissaliiton vuoden kissa 2018 kisassa sijalle 3, samalle sijalle kuin edellisenäkin vuonna. Mystic on itselleni unelma, joka on toteutunut. FI*BlackDevil's Jonna

TESSAIV PHOTOGRAPHY

Avaralle klinikallemme on aremmankin tassujalan helppo tulla

Teitä palvelevat tutut eläinlääkärimme

Ella Kankaanpää, Pauliina Marttila, Tessa

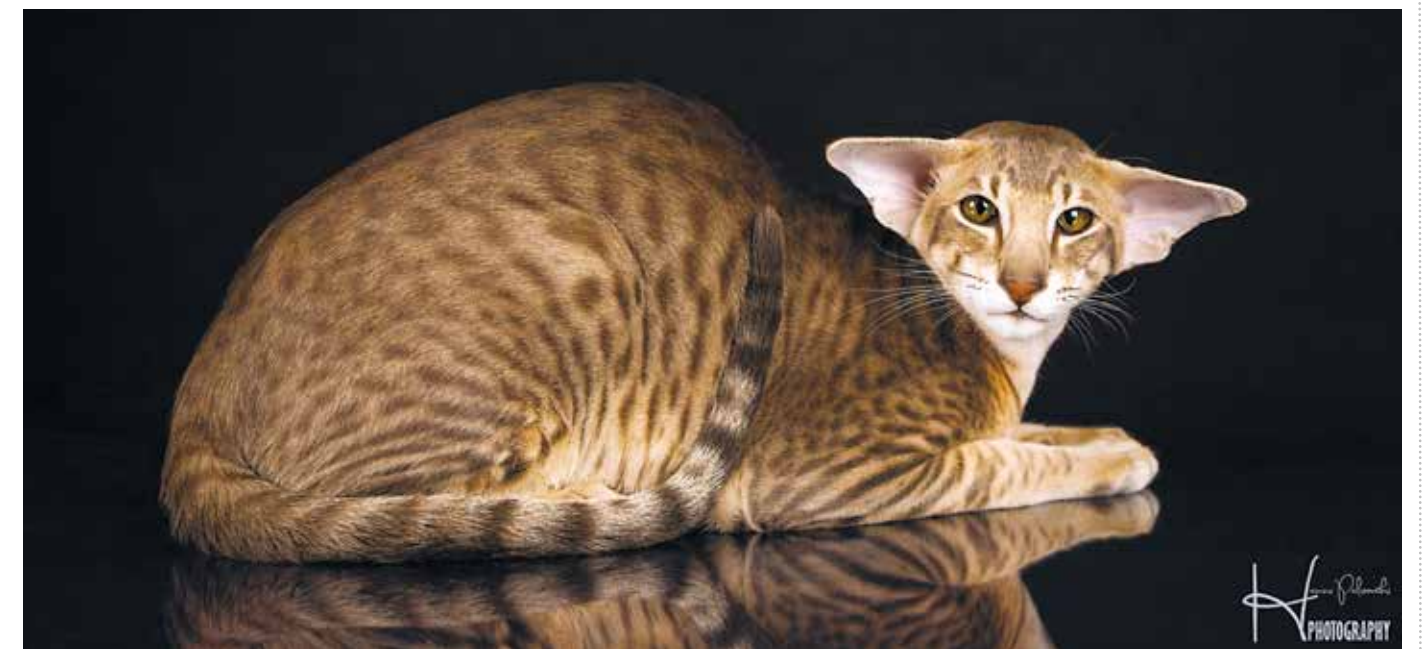
Stenroos ja Heidi Koskinen. Lämpimästi tervetuloa.

Ajanvaraukset: (02) 632 55 11 Nettiajanvaraukset www.porinelainlaakaripalvelu.fi

Porin Eläinlääkäripalvelu Oy
Herralahdenraitti 5, 28360 Pori

www.porinelainlaakaripalvelu.fi
f [porinelainlaakaripalvelu](https://www.facebook.com/porinelainlaakaripalvelu)

PORIN
Eläinlääkäri-
palvelu

TESSAIV PHOTOGRAPHY

NUORI

IC Apocalyptica Giuseppe Verdi JW, OSH a 24

Omistaja: Sari Hilli

Hei kaikille!

Olen IC Apocalyptica Giuseppe Verdi JW (OSH a 24), mutta minua kutsutaan kotoisasti Joppeksi. Tulin Saksasta kasvattajaltani Ruediger Muellerilta Suomeen Joulukuun lopulla 2017. Ensiesiintyminen näyttelyssä oli heti Tammi-kuussa 2018 Porokin näyttelyssä. Olin vielä tuol-

loin pennuissa ja tuloksena oli EX1 NOM ja EX1. Tuon näyttelyn jälkeen siirryin nuoriin ja minulle tulikin viiden BIS voiton putki. Saavutin Pohjiksien näyttelyssä Toukokuussa Junior Winner arvonimen. Kaiken kaikkiaan saldona nuorten luokassa 7xNOM ja 5xBIS. Ei huonosti, ottaen huomioon kat. IV kovan tason. Nyt on aika suunnata

katseet uuteen näyttelyvuoteen ja katsoa mitä se tuo tullessaan.

Onnea ja menestystä tähän vuoteen kaikille viikkäille omistajineen.

Toivottaa: Joppe ja kotiväki

SIITOSUROS

IP SC HU*Okonor Rozsdás, OSH d (OSH d 24)

Omistaja: Jonna Sivonen

IP SC HU*Okonor Rozsdás oli Suomen Kissaliiton vuoden kissa 2018 kisassa ylivoimainen ykkönen, huikeilla pisteillä! Rodilla on kaksi pentuetta, joista kummastakin yksi Junior Winner ja yksi DVM. Rodi on siis periyttänyt mitä parhaimpia jälkeläisiä, mm. SC FI*BlackDevil's Mystic Always & Forever JW ja GIP FI*BlackDevil's Exotic Forever & Ever DVM. Nuoremmasta polvesta kipuaa hänen poikansa SC FI*BlackDevil's Drift Of The SunRice JW, joka oli upeasti paras itämainen lyhytkarva uros 2018.

Vaikka Rodi periytti upeaa luonnettaan ja ulkonäköään jälkeläisilleen, päätin kastroida hänet. En käytä uroksia moneen asutukseen, koska en tahdo osallistua kasvatuksellisesti siitosmatadorien muodostamiseen. Rodi on kastraattipäivänsä enemmän kuin ansainnut. Nyt Rodi saa elää pallitonta ja hormonihoitoa elämää sekä nauttia jälkikasvunsa hyvästä seurasta.

FI*BlackDevil's Jonna

SIITOSNAARAS

SC FI*BlackDevil's Dark Schakaliina DM, OSH f var

Omistaja: Jonna Sivonen

SC FI*BlackDevil's Dark Schakaliina DM valmistui kesäkuussa Baltic Winner kilpailun aikana Distinguished Merit:ksi. Hän on ensimmäinen FI*BlackDevil's kissa, joka on saavuttanut kyseisen arvonimen. Schakaliina oli Suomen Kissaliiton vuoden kissa 2018 kisassa kolmas. Hänellä on vain yksi pentue ja hänen jälkeläisistään on kasvanut upeita ja oman arvonsa tuntevia nuoria aikuisia. Heidän taivallustaan on ollut kunnia seurata. He ovat menestyneet kivasti näyttelyissä. SC FI*BlackDevil's Drift Of The SunRice JW oli upeasti paras itämainen lyhytkarva uros 2018 ja GIP FI*BlackDevil's Whistle Of The FireCracker oli kolmanneksi paras itämainen lyhytkarva kastraattiuros 2018 Kissaliiton kisassa.

FI*BlackDevil's Jonna

KASVATTAJA

FI*BlackDevil's

FI*BlackDevil's:llä oli hyvä näyttelyvuosi 2018. SC FI*BlackDevil's Dark Schakaliina DM valmistui Distinguished Merit:ksi, FI*BlackDevil's Luxury SugarDaddy oli värin paras Maailman näyttelyssä, GIP FI*BlackDevil's Exotic Forever & Ever DVM oli nominoitu Baltic Winner kilpailussa, värin paras Maailman näyttelyssä ja valmistui Distinguished Variety Merit:ksi. Näihin vielä muiden kaikki valmistumiset, värin parhaat ja Best In Show voitot päälle. Ei paljon paremmin olisi voinut mennä.

Suurin kiitos kaikille FI*BlackDevil's kissojen omistajille. Ilman teitä tämä ei olisi mahdollista. Vaikka vuosi 2018 on ollut näyttelymenestyksellisesti itselleni kuinka upea vaan, varjostaa sitä kokemani jokaisen kasvattajan painajainen. Myin kesällä 2017 naaraspentuni kasvatukseen naiselle, joka teki itsensä minulle tutuksi näyttelyissä. Kuvittelin pennun saavan hyvän loppuelämän kodin. Luovuttaessani pennun, teimme kirjallisen sopimuksen, jossa ostaja sitoutuu myymään kyseisen kissan minulle takaisin, jos hän ikinä joutuu siitä luopumaan. Elämästä, ihmisen sairastumisista ja perhesuhteiden muutoksista kun ei ikinä tiedä. Kasvatini on aina tervetullut takaisin synnyinkotiinsa. Tämän painotin hänelle useaan otteeseen, myös kun vein pennun tähän uuteen kotiin. Ostajan ei tarvitsisi kuin laittaa minulle viesti, niin tulen kyselemättä hakemaan kasvattini pois. Sain loppuvuodesta tietää, että hän oli lopettanut tämän puolitoistavuotiaan terveen naaraan, kun naaraalla oli ollut vielä kymmeniä viikkoja pennut edelleen imetettävänä! Pari päivää lopetuksen jälkeen nainen yritti saada toiselta itämaiskasvattajalta ostettua uutta naaraspentua itselleen kasvatustenaaraksi. Kylmästi siis aiempi pois päiviltä, kun oli saanut hänestä ensin pennut itselleen ja uusi tilalle! Järkyttävää! Olin ollut kasvattini ostajaan yhteydessä pari viikkoa ennen tätä traagista tapahtumaa ja mitään lopetukseen viittaavaa ei ollut ilmoilla. Minä en voi käsittää ihmisen pahuutta! Miten kukaan voi lopettaa terveen äidin, jolla on vielä vauvat tissillä? Hän ei ilmoittanut minulle asiasta, vaan vei kissan suoraan lopetuspiikille. Hän ei halunnut kissaa eikä hänen tuhkauurnaa itselleen, vaan käski eläinlääkärin hävittää ruumiin.

En koskaan ole voinut kuvitella joutuvani tällaiseen tilanteeseen; olen kuvitellut olevani hyvä ihmistuntija. Nyt olen saanut todeta, että maailmassa on olemassa sellaisia ihmishirviöitä, että minuakin on viety kuin püssiä narussa. Tämä kokemus on saanut minut kyseenalaistamaan koko kasvatukseni jatkamisen. Jos olin noin höynäytettävissä, mistä tiedän, ettei seuraavalle kasvatilleni käy samalla tavalla. Miten voin tämän kokemuksen jälkeen enää ikinä luottaa keneenkään. Jälkikäteen olen kuullut, että kyseisellä ihmisellä on ollut tapana toimia enemmän ja vähemmän kyseenalaisilla tavoilla eläintensä kanssa. Tämän tiedon sain vasta, kun nuoren kasvattini tarpeeton ja julma lopetus tuli julkisuuteen.

Tämä asia ja kokonaisuus ovat avanneet omalta osaltaan silmiäni kissapiireistä. Miten keskustelutaidossa ja tiedonjaossa olisi parantamisen varaa. Tieto ei kulje kasvattajalta toiselle, koska pelätään leimautumista. Lain puolesta kasvattajilla ei saa olla yleistä "mustaa listaa" henkilöistä, jotka räkkäävät tai kiduttavat eläimiä, tai ovat muuten sopimattomia elävän eläimen omistamiseen. Tämä on vaikea asia ja en yhtään enää ihmettele, miksi monet kasvattajat lopettavat kasvattamisen. Eläin rinnastetaan esineeseen kauppatilanteessa ja kasvattaja on lain mukaan toimiessaan hyvin heikoilla siinä tilanteessa, jos toteaa luovutta-neensa kasvattinsa ihmishirviölle.

Pitäkää rakkaimmistanne huolta!

FI*BlackDevil's Jonna

**Satakissa ry kiittää kaikkia näyttelysponsoreitaan
ja tukijoitaan hienosta yhteistyöstä ja toivottaa
kaikille menestyksestä kevättä!**

YTERI
VIRKISTYSHOTELLI

Tassucat
www.tassucat.fi
LABORATORIOPALVELUT
MOVET

LEMMIKKIELAINPEDIT.FI
- LAADUKKAAT PEDIT JA PESÄT LEMMIKILLESII -

KENNEL REHU.fi

PureLife
NATURALITY & HAPPINESS

EVER CLEAN

PRO-NUTRITION
FLAVOUR

CROCKTAIL

VEIKKO LEHTI
KiILTO

Kotikissa

KOTIKISSA
BW Sissi, HCS
Omistaja: Raija Paajanen

Eläinhoitola Pikuliina

Lemmikkisi toinen koti

**Satakunnan
Eläinlääkäriasema**

Satakunnan Eläinlääkäriasema Oy
Kalevanpuisto 54, 28120 Pori
MA-TO 9-17, PE 9-16

Ajanvaraus 02 633 1811
info@skelas.fi

Satakunnan Eläinlääkäriasema on
yksityinen, ketjuihin kuulumaton
eläinlääkäriasema.

skelas.fi

Eläinhoitola Pikuliina | 050 468 7557 | Niittyniementie 17, 29900 Merikarvia

www.niittyniemi.fi

Sunnuntain Best Of Best voittajat.

**Nipsu International Premior
ruusukkeensa kanssa.**

Lauantain Best Of Best palkinnot.

Tuomari Boris Lupan.

Talvinen kissanäyttelypäivä

Satakissan kansainvälinen kissanäyttely pidettiin 2-3.2.2019 viikonloppuna Yterin virkistys hotellilla, johon Silja kissoineen osallistui 3.2. sunnuntaina. Silja kertoo seuraavassa tekstissä oman tarinansa näyttelyyn valmistautumisesta ja näyttelypäivästä.

Näyttelyyn valmistautuminen alkaa jo muutamaa päivää aiemmin kissojeni pesupäivällä. On tärkeää, että näyttelyssä kissat ovat tarpeeksi puhtaita ja niiden turkki on parhaimmillaan. Brittiläinen lyhytkarva on melko

Näyttelypäivän alku

Lumikaaos on aivan järkyttävä. Kun vihdoinkin pääsemme hotellille, kello on jo melkein 9 ja eläinlääkärin tarkastukseen alkaa olla jo kiire. Hotellin pihalla on paljon autoja ja kissanomistajia, jotka koittavat pelastautua lumikaaoksesta mahdollisimman nopeasti. Hotelliin päästyämme, siirryimme hissillä hotellin toiseen kerrokseen, jossa meidät otettiin lämpimästi vastaan, vaikka olimmekin melkein myöhässä. Niin oli moni muukin. Lumen takia kaikki oli aivan kaaoksessa, niin liikenteessä kuin muuallakin.

Eläinlääkärintarkastuksessa tarkastettiin kissojen kunto ja rokotukset. Kaikki oli ok. Tämän jälkeen menimme ilmoittautumaan näyttelytilaan ja sain kissoilleni näyttelynumerot. Jee, tästä se taas lähtee! Mielenkiintoinen ja jännittävä päivä edessä. Voi kuinka hyvältä tuntui!

kaan irrottaa ne kaikki tavarat käsistä ja majoittua kissojemme numeroiden osoittamaan paikkaan. Kuinka paljon voi tarvita tavaraa yhden päivän ajaksi? Vastaus on paljon, mikäli olet kissanomistaja. Suurin ja eniten tilaa vievä kantolasti on tietenkin kissojen häkit. Kangashäkit pystytettyäni sain vihdoinkin vapauttaa kissat niiden tuttuun ja turvalliseen näyttelyhäkkiin. Kissat asettuivat rennosti häkkiin, ovathan jo useita näyttelyitä kiertäneet. Sitten vähän ruokaa ja vettä. Häkin sisustamista. Nimikyltit esille ja kissoille lepertelyä.

On aika siirtyä ottamaan selvää mille tuomarille kissat menevät ja milloin on niiden vuoro. Oma paikkamme oli erillisessä tilassa muista tuomareista, mutta vuorot sai näppärästi selville tilaan tuodulta näyttöltä, jossa oli luetteluna tuomarit ja heidän tuomaroitavanaan olevat kissat reaaliaikaisesti. Näyttelyssä oli mahdollista osallistua kahteen eri arvosteluun yhtenä päivänä per kissa, joten olin itsekkin ilmoittanut toisen kissani kahteen arvosteluun. Sini-kilpikonnan brittityttöni tuomareina olivat Jurgita Gustaitiene ja toinen Ulrika Eriksson. Molemmat olivat jo aiemmilta näyttelykerroilta tuttuja tuomareita ja kissani oli ennenkin ollut heidän arvostelussaan. Silver tipped brittipoiikani tuomarina oli

Carin Sahlberg, joka oli meille entuudestaan tuntematon.

Kun olin selvittänyt kissojeni arvostelujärjestyksen, oli aika lähteä kiertelemään näyttelysaliin, sillä arvostelut alkoivat. Mieli oli odottava, innostunut ja positiivinen. Sata-kissan näyttelyt ovat aina vuoden kohokohta itselle, sillä pidän Yterin virkistysthotellista näyttelypaikkana ja näyttelyt ovat olleet aina onnistuneita omalla kohdallani Porissa. Arvosteluja katsellessa pystyin samalla bongaamaan tuttuja kissoja ja kissanomistajia. Ehkä jopa omien kissojeni kilpakumppaneita. Kun omien kissojeni vuorot alkoivat lähestymään, lähdin kissojeni luo. Siellä vielä puunasin kissat viime hetken kisa-kuntoon ja lähdimme kohti tuomaria.

Arvostelussa

Ensin oli sinikilpikonnatyttöni Myy:n vuoro. Saimme Ulrikalta ihan hyvän arvostelun, paljon kehuja, ei mitään negatiivista. Saatiin arvostelupaperiin iso sydän. Eihän Myy koskaan huonoja arvosteluja ollut saanutkaan. Tältä tytöltä itse haluaa aina odottaa paljon. Lähes heti arvostelun jälkeen pääsimme tuomarin parhaan valintaan, jossa oli kolme muuttakin kissaa. Kaksi eurooppalaista ja yksi britti. Aika perusmeiniinkiiä. Kaikki kissat olivat tosi upeita ja lopulta

Lauantain Best Of Best voittajat.

Kissojen oma häkki ruusukkeineen.

pieni sininen brittityttö veikin voiton täydellisen oransseilla silmillään. Olin kuitenkin ylpeä Myystä, tiedän että minulla on upea kissa.

Tämän jälkeen Myy pääsi Jurgitan arvostelavaksi. Hän piti Myystä todella paljon. Taas vaan kehuja. Arvostelun jälkeen saimmekin odotella jonkin aikaa, sillä muut kilpailijat eivät olleet saapuneet tuomarin arvosteluun vielä ollenkaan. Tuomariikin alkoi jo hieman ahdistua, sillä kissoja ei vaan kuulunut. Tuomarin parhaan valinta sai siis siirtyä hieman, joten pyysin äitiäni jäämään paikan päälle Myyn kanssa, ettei arvostelu venyisi takiamme ja päätin mennä valmistelemaan toista kissaani sen tuomarille.

Brittipokani Nipsu on aina hieman hermostunut tuomarin arvostelussa, sillä hän on herkkä ja helposti stressaantuva kissa. Täysi vastakohta siis

Myyhyn verrattuna. Tällä kertaa arvostelu meni kokonaisuudessaan hyvin ja Nipsu käyttäytyi varsin mallikkaasti. Nipsu on vasta alle kaksivuotias uroskissa, joten sen arvosteluissa toistuvat kasvamisen ja kehittymisen vaatimukset. Kyseinen rotu kehittyy usein 3-5-vuotiaaksi asti, joten Nipsu on vielä keskenkasvuinen nuorikko. Näyttelyt tuovat kuitenkin hyvää harjoitusta tulevaisuuden haasteisiin, vaikka suurempi menestys olisikin epätodennäköistä. Nipsu sai kuitenkin todella hyvät arvostelut ja pääsi värin parhaan valintaan. Tällä kertaa voiton vei jo upeasti kehittynyt varttuneempi brittipoka. Nipsun arvostelun jälkeen myös Myyn tuomarinparas arvostelu oli ohitse. Ei tälläkään kertaa päästy paneeliin, mutta hienosti meni kuitenkin molempien kissojen kohdalla. Arvosteluista jäi kokonaisuudessaan todella positiivinen fiilis. Nipsu valmistui International Premioriksi ja Myy sai kaksi sertiä omassa luokassaan. Ei se siis huonosti mennyt!

Näyttelypäivän päätös

Näyttelyissä tärkeintä on mielestäni se, että vaikka aina ei menisi täysin putkeen, niin positiivinen asenne on säilytettävä. Minulle kissanäyttely on aina positiivinen juttu, se ei koskaan tunnu pahalta tai saa pettymään. Hetkellisesti voi olla fiilis, että voi kun olisi ollut kiva voittaa, mutta se tunne häipyy yhtä nopeasti kuin on tullutkin. Näyttelyissä on kiva tsemptata muita ja onnitella tuttuja kissanomistajia ja kissoja hienoista suorituksista. Pienestä kilpailuhengestä ei kuitenkaan ole haittaa, vaan se nostaa tunnelmaa näyttelyssä. Kissanäyttely ei kuitenkaan ole totista kilpailua, vaan sen pitäisi olla hauskaa niin omistajalle kuin kissallekin. Mikäli kissa ei viihdy näyttelyssä, älä vie sitä sinne. Useat rotukisatkin ovat kotikissoja, perheenjäseniä, ilman näyttelytavoitteita. Näyttelyissä on kuitenkin hienoa päästä esittelemään omaa kissaansa ja sen rotua kissanäyttelyn kävijöille ja muuten kiinnostuneille.

Kissanäyttelyiden tavoitteena onkin tuoda tietoa kissoista ja kissaroduista ja yhdistää kissaihmiä.

Mielestäni tässä tavoitteessa Satakissan näyttely onnistui hienosti. Näyttelyssä kävi paljon kiinnostuneita ihmisiä katsomassa kissoja. Koko näyttelyn järjestelyt oli hoidettu toimivasti, enkä havainnut missään vaiheessa mitään ongelmia näyttelyn edetessä. Arvostelujen päällekkäisyydet taisivat olla ainoa epäselvyys joidenkin kohdalla. Satakissan näyttelyissä parhaista asioista on ehdottomasti se, että niistä pääsee ajoissa lähtemään ja arvostelut sujuvat nopeasti. Niin myös tällä kertaa.

Jäimme vielä näyttelyn loppuun asti katsomaan Best in show ja Best of Best kilpailuja. On aina hienoa nähdä, mikä kissa voittaa parhaimmat tittelit. Usein valitsen suosikkikissani kehästä ja kannustan sitä (äännetömästi). Siitä tulee hyvä tunne, kun parhaaksi valitsemani kissa voittaakin koko kilpailun. Siitä voi huomata, että oma kissatuntemus lisääntyy koko ajan ja arviointikyky kasvaa. Aina voi oppia jotain uutta, niin kissanäyttelyissäkin. Jokainen kissanäyttelyreissu on hieno ja avartava kokemus.

Kun arvostelut saatiin päätökseen ja kissat omistajineen saatiin palkittua, oli aika alkaa purkaa näyttelyä. Sekin oli minulle uusi kokemus. Sain nähdä, miten paljon aikaa ja työtä näyttelyn kokonaminen vaatii. Oli hienoa auttaa näyttelyn purkamisessa, vaikka päivä olikin ollut jo pitkä muutenkin. Kun näyttelyn purku oli siinä mallissa, ettei meitä enää tarvittu, oli ihanaa lähteä kotiin kaikkensa antaneena. Kissatkin olivat ihan väsyneitä ja ottivat kunnon unet näyttelyn jälkeen. Tyytyväinen omistaja sai taas todeta onnistuneen näyttelykokemuksen olevan takanapäin. Kohti seuraavaa näyttelyreissua ja uusia kokemuksia (ehkä menestystäkin)!

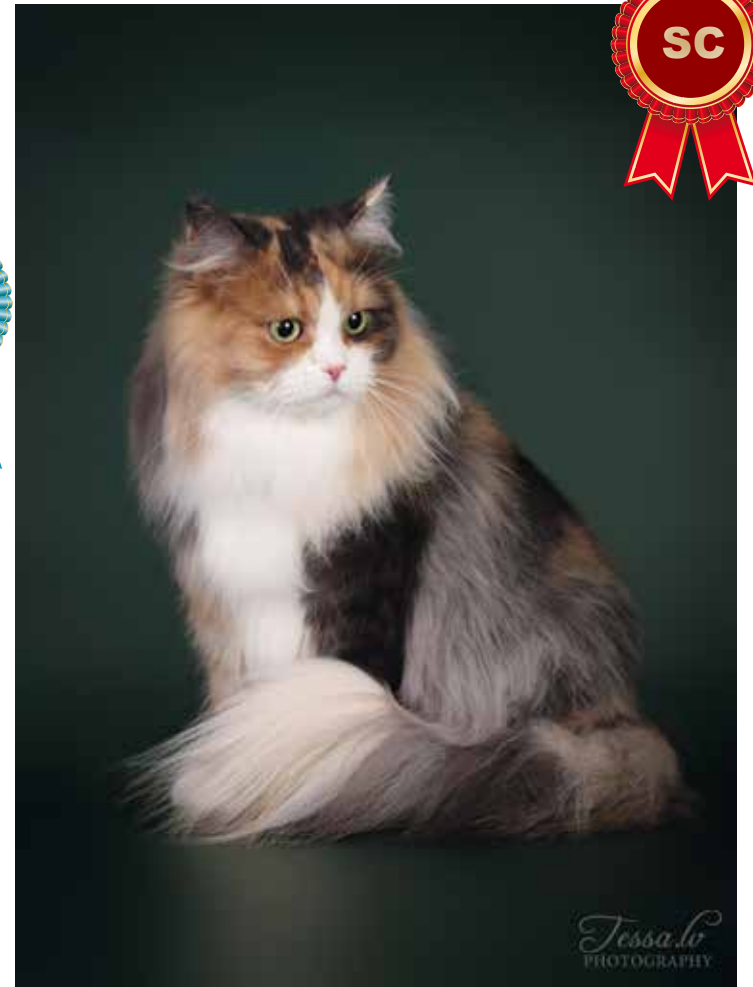
Teksti: Silja Laiho

Kuvat: Silja Laiho ja Tessa

Valmistuneet

Voit lähettää valmistuneen kissasi kuvan sekä tiedot (kissan virallinen nimi, EMS-koodi, uusi titteli, valmistumisnäyttelyn paikka ja aika, omistaja, kasvattaja sekä valokuvaaja) osoitteeseen: satakissa.lehti@gmail.com

FI*Cherrytail's Xenia, SIB fs 03
Valmistui Supreme Championiksi
Satakissassa 3.2.2019
Kasvattaja: Ira Weckström
Omistaja: Henna Kartano
Kuvaaja: Tessa

FI*WitSarin Tenho
NFO n 09 22
Valmistui Supreme Championiksi
Surok:ssa 27.1.2019
Kasvattaja: Sari Witick
Omistaja: Terhi Urpo
Kuvaaja: Tessa

Ayser's Wild Tabby
EXO n 22
Valmistui International Premioriksi
27.10.2018 World Show 2018
Kasvattaja: Maarit Lindholm-Teräväinen
Omistaja: Raili Maaranen
Kuvaaja: Ulla Korjala

Kissojen Yö

Kuvat: Pia Vainionpää

22.2. kuvina

Jäsenedut 2019

Muista pitää jäsenkortti aina mukana asioidessasi jäsenetuyrityksissämme.

Eläinhoitola
Pikuliina
Niittyniementie 17
Merikarvia

Huom!
1. kissanhoitovuorokausi
veloituksetta!

ELÄINTARVIKELIIKE
PORIN Murre
Porin Murre Oy
Herralahdenraitti 1, Pori
-3 % ruuat
-10 % tarvikkeet

Tassucat
www.tassucat.fi
Tassucat Pori Uusikoiviston
42 Pori
Tassucat Ulvila Kauppakeskus Hansa
Friitalantie 18, Ulvila
-5% ruuat
-10% tarvikkeet

Kissani

Lempinimi: Nipsu

Rotu: Brittiläinen lyhytkarva

Nimi: Emeraldcharm Junglefrost

Lempiruoka: Syön lähes kaikkea! Mitä tahansa, mitä omistaja antaa mm. kissanmaita ja voileipäkinkelejä.

Harrastukset: Päivisin työkään katsella lintuja ikekuun! sekä leikkia muiden kissakaverien kanssa. Olen myös nukkumisesta ja syömisestä todella paljon. Iltaisin kun omistaja tulee kotiin, tykkään makailla hänen sylissään, olen varsin nauttii makuunpoika.

Kissani

Lempinimi: Inkeu

Rotu: Lyhytkarvainen kotikissa

Nimi: Inkeu

Lempiruoka: Kuivanappulat, tonnikala-ruuat ja pakastekala

Harrastukset: Harrastuksista parasta on painia perheemme koirien kanssa, lintujen katselu ikekuunasta, ulkoilu valjaissa tai verkotetulla terassilla on turvallista ja mukavaa. Saatan käydä välillä myös kissandytelyissä.

Hei Satakissalaiset kissanomistajat!

Eläinystävät-tapahtuma järjestetään taas tänäkin vuonna la 11.5. kauppakeskus Puuvillassa. Paikalla on kaikenlaisia eläimiä. Alue on Messualue, tapahtuma-aika on 10- 16. Yleisölle aika on 11-16. On hyvä olla ajoissa valmiina, koska varsinkin lapsiperheet ovat aina aamulla aikaisin liikenteessä.

Viime vuonna tapahtuma oli menestys, ihmisiä oli paljon liikkeellä, lapsia ja aikuisia rapsuttelemassa eläimiä. Parkkihalliin saat viedä autosi viikonloppuisin rajoituksetta ja sieltä on lyhin matka Areenalle liukua pitkin.

Osallistuvilla kissoilla pitää olla omat häkit, ruoka- ja pissa-astiat. Satakissan puolesta kissoille tulostetaan A3 standiin sopiva esittelyteksti. Kissan nimi, lempinimi, rotu, lempiruoka ja harrastukset. (Kissan kuva tarvitaan.)

Päivän aikana ohjelmaa lavalla on satunnein. On sovittuja haastatteluja,

lisäksi myös muita, joita ei ole erikseen aikataulutettu. Paikalla on juontaja koko päivän, hän haastattelee meitä mielellään. Jos haastattelu jännittää, mutta haluaisit saada äänesi kuitenkin kuuluvuuteen, niin kirjoita ja mieti valmiiksi kysymyksiä ja jutunaiheita. Juontajan on helppo auttaa sinua ja kun puhut sinulle tutusta aiheesta niin se on helpompaa kuin luulisit. Sitä ei kannata pelätä turhaan, juontaja pelastaa sinut kyllä jos sanat takertuvat yhtäkkiä kurkkuusi.

Kauppakeskuksen kaiut ja äänet saattavat olla eläimille joskus yllättäen outoja, vaikka meteliin olisivatkin tottuneet. Tämä on hyvää harjoitusta nuorille kissoille näyttelyä varten ja osallistua voi, vaikka ei olisikaan enää ihan nuori tai näyttelytähhti. Esitellään innolla kissojamme ja kissaharrastustamme muille kissoista kiinnostuneille!

Ilmoittaudu satakissa.ilmo@gmail.com 6.5. mennessä! Terveisin: Elina Peltonen

Kissani

Lempinimi: Wiki

Rotu: Maine Coon

Nimi: Satumainen Wallander

Lempiruoka: Kaikki ruoka käy, kunhan ei ole tulista!

Harrastukset: Ihania! Kooltani olen suuri ihminen!

Kissani

Lempinimi: Kerttu

Rotu: Siperiankissa

Nimi: ArotioWilds Leedora

Lempiruoka: Lempiruoka tai oikeastaan kaikki.

Silloin kun haluat kissallesi hyvää..

Kestotarjous
Ever clean 19,90€ ltk
Lisäksi joka viides laatikko ilmaiseksi, kun liittyt www.bonuskortti.com

**Hauskoja pesiä,
raapimakalusteita, leluja,
lahja- ja sisustustuotteita!**

**Maukkaat lihaiset
Eurooppalaiset kuiva ja
märkäruoat!**

Kauppakeskus Hansa Ulvila. Avoinna Ma-Pe klo:11:00-17:00 La 11:00-14:00

www.tassucat.com

Lähettilä:

Piia Anolin-Niemi
Sahrantie 21 C 11
28220 Pori

KODIN
TERRA

Mau!

Hyödynnä kissamainen
etukuponkimme ja ilostuta
lemmikkiäsi laadukkaalla
valikoimallamme!

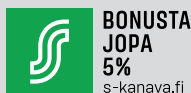

KODIN
TERRA

Tällä etusetelillä yhdestä
kissanruuasta, -hieasta,
-tarvikkeesta tai -lelusta

-30%

Esitä kuponki kassalle tullessasi. Etu voimassa 31.5.2019 asti Porin Kodin Terrassa.

Kodin Terra Pori

Tikkulantie 4, 28100 Pori, p. 029 009 6351 | Ma-pe 7-21, la 7-18, su 10-18 | www.kodinterra.fi
s-kanava.fi/satakunta. Puhelun hinta: lankapuhelimesta 8,35 snt/puh + 6,91 snt/min, matkapuhelimesta 8,35 snt/puh + 16,69 snt/min.

Kodin Terra Pori @kodinterrapori

